Haftalık Siyasi Gazete

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Gerçek

SAYI 155
21 OCAK 1980
PAZARTESİ
10 LİRA

Babrak Karmal

Dünya halkları Afganistan halkının yanındadır

Afgan hükümeti ve Sovyetler Birliği'nin emperyalizmin ve maocu Pekin yönetiminin ülke üzerindeki tertiplerini boşa çıkarmalarının ardından, emperyalist propaganda daha da saldırganlaşarak sürerken, dünya halkları Afgan halkının yanında yer alıyor ve 1978 Nisan Devrimi kazanımlarını koruma ve geliştirme mücadelesini destekliyor.

Afgan Devrimi'nin düşmanı gerici güçleri alabildiğine destekleyen emperyalizm, Afgan halkının kararlı mücadelesi ve Sovyetler Birliği'nin yardımı ile bu ülkede de ağır bir bozguna uğramış ve

Devamı s. 3, sü. 7,da

Afgan halkı 1978 Nisan Devrimi'nin kazanımlarını korumaya kararlı. 1979 Ağustos'unda yapılan gösteride taşınan pankartlarda «büyük toprak sahiplerinin hakimiyetinin tekrarına hayır» deniliyordu.

«Savaş çıkacak» yalanı kasıtlı olarak yayılıyor

Savaş naraları altında temel hak ve özgürlükler askıya alınmak isteniyor

- Anti-Demokratik Yasalar Demeti'nin «oldubitti» ile meclislerden geçirilebilmesi için, suni bir savaş yaygarası bütün araçlarla pompalanıyor.
- Yapılan yasa değişiklikleri ile dernekler büsbütün çalışamaz hale getirilirken, siyasal hakların kullanılmasını yok eden tasarılar da bu «gürültü» arasında kanunlaştırılmak isteniyor.

TRT yayınlarını, tekelci günlük basının manşetlerini, dolayısıyla bu yayınların uzantısı olarak, dolmuş, kahve, köşebaşı, ev sohbetlerini «savaş konuşmala-

Devamı sa. 3, sü. 1'de

Neden yine dört sayfa?

Kağıt yokluğu nedeniyle gazetemizi bu sayı da 4 savfa yayınlamak zorunda kaldık. «Münderesatı»nı yoz tüketim reklamına ayırmış boyalı basın tekellerine ton başına 16 bin TL'lik devlet sübvansiyonuyla kağıt veren SEKA, gazetemize ve benzerlerine hem de iki misli fiyatla kağıt vermemekte direniyor. Bu keyfi baskı uygulamasının önümüzdeki dönemde de süreceği muhakkak. Politika ve Demokrat gazetelerinden el-

Devamı s. 3, sü. 6'da

Tüm Antifaşist güçler görev başına!

Ortak anti-faşist çağrı ete kemiğe bürünme yolunda

- Sendikalar, meslek kuruluşları, demokratik örgütler çağrının yanında yeralıyor.
- Yüzlerce yurttaş çağrıyı yapanlara mektup ve telgrafla desteğini belirtiyor.

Bugün halkımızın karşı karşıya bulunduğu en büyük tehlikeye faşizm tehlikesine karşı tüm demokrasi güçlerini göreve çağıran ortak deklerasyon yurt çapında geniş bir yankı yarattı. Sendikalar ve meslek örgütlerinin TSİP, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratların çağrısına olumlu yanıt vermelerinin yanısıra yurdun dört köşesinden çağrıyı yapan kuruluşlara mektup ve telgraflarla baş vuran yurttaşlar bu girişimin mücadele azimlerini bilediğini, faşizmin mukadder olmadığına ve tüm antifaşist güçlerin ortak cephesi oluşturulduğunda bertaraf edilebileceğine olan inançlarının daha bir pekiştiğini belirtiyorlar.

Ortak deklerasyona bu olumlu tepkiler gelirken demokrasi cephesinin ete kemiğe

Devamı s. 3 sü. 3'de

Sözü CHP verdi üsleri AP sattı!

ABD ile imzalanan Savunma İşbirliği Anlaşması'nın hükümleri henüz kamuoyuna açıklanmadan hükümet kendini «savunmaya» başladı. Çünkü Batı basını, bu anlaşma ile ABD emperyalizminin Türkiye'de yeni askeri üsler elde ettiğini yazıyor. Emperyalizmin Demirel hükümetinden istediği ödünü kopardığını haber veriyor.

Hükümet çevreleri bir yan-

Devamı s. 3, sü. 5'de

Carter «Kara Şubat»tan sözediyor

ABD emperyalizminin Orta-Doğu üzerinde öteden beri bilinen hesapları son günlerde iyice gün ışığına çıktı. Tahran'daki elçilik işgalinin ardından, diplomatik dokunulmazlık ihlaline tepkinin boyutlarını çoktan aşan ABD kaynaklı gelişmeler birbirini izliyor.

ABD, elçilik işgalini bahane ederek, aslında İran'ı tekrar «yola getirmek» için önceden planlandığı belli olan ekonomik yaptırımları zaman yitirmeksizin uygulatmaya çalışırken, Hint Okyanusu'ndaki askeri varlığını da alabildiğine artırmış bulunuyor. ABD'nin İran'la ilgili tutumunda, kurtarılmak istenen rehineler değil, Devrim'le birlikte kırılan ABD nüfuzu olduğu açıklıkla görülüyor. Kısaca ABD, İran'a bir «ders vermek»

Devamı s. 3, sü. 3'de

Enternasyonal Dayanışmanın Seçkin Bir Örneği

REFİK EVREN'İN YAZISI 2. SAYFAMIZDA

Aydınlık'ın Listesini Tamamladık!

Maocu Aydınlık Gazetesi, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'la dayanışmasına kimlerin karşı çıktığının listesini yayınladı. Olayı bir «müdahale» veya «işgal» olarak niteleyen partiler de bu listede yer alıyor. Ancak partilerinden biri özellikle yazılmamış. MHP!...

Olunca tam olmalı. TİKP'in Perinçek'in hakkı verilirken MHP'nin ve Türkeş'inki yenmemeli. Bu nedenle biz bu eksiği tamamlamayı düşündük. Bu konuda faşistlerin en az Maocular kadar «duyarlı» olduklarını kanıtlamak istedik. İşte bir kaç örnek:

MHP Genel Başkan Yardımcısı Agâh Oktay Güner:

Devamı s. 3, sü. 7'de

Gerçek Durum

Soğuk Savaş Manevraları ve Türkiye

ABD emperyalizmi ve NATO'cular, belirgin bir soğuk savaş stratejisi izliyorlar. Salt-2'nin ve detant'ın yumuşattığı uluslararası siyasi iklime karşı Batı'dan kaynaklanan planlı saldırının göstergeleri hızla çoğalıyor.

NATO'nun Batı Avrupa kanadına yeni füzeler yığılması ile başlayan bu açık saldırının belli başlı hedefleri bir bir güncel tartışmalara konu olmaktadır. Afganistan ve İran olayları, tartışmaları daha da yoğunlaştıran ve soğuk savaşı tırmandıran süreci hızlandıran birer vesile oldular.

Dikkat merkezine oturtulması gereken temel faktör, uluslararası yumuşama sürecinin emperyalist ekonomilere yüklediği fatura olmalıdır. Özellikle ABD ekonomisinin geçirdiği sarsıntıları görmek gerekir. Vietnam yenilgisinden sonra pazarı gitgide daralan bu militarist ekonomiye, derinleşen petrol sorunu da önemli yükler getirmiş bulunmaktadır. Bütün bu sıkıntılara, bir de, militarizmin kendi mantığını genişletmesine, dünya yüzünde istediği gibi at oynatmasına engel olan barışçı hükümet politikaları eklenince, ABD emperyalizminin izlemekte olduğu stratejinin maddi iticileri kalın çizgileriyle ortaya çıkmaktadır.

Emperyalist tekeller, çeşitli faktörler ve özellikle yumuşama süreci altında sarsılan konumlarını yeniden onarmak için Avrupa ve Asya'da siyasal havanın gerginleşmesine çalışmaktadırlar. Afganistan ve İran olayları da, bu hesabın geliştirilmesinde ve silah pazarlarında ortaya çıkan tıkanmaların aşılmasında ele geçirilmiş bir «fırsat» olarak görülmüştür.

Bu genel stratejinin kendisi kadar, başarısı için seçilmiş sıçrama noktaları da önem taşımaktadır. ABD emperyalizminin sağlam mevzilerinden İsrail'in ve sonradan kazanılmış Mısır'ın yanısıra, Ortadoğu'da ve Asya'da güçlü bir «güvenlik kuşağının» yaratılması bakımından Türkiye ve Pakistan, öncelikle el atılması gereken halkalar olarak görülmüştür.

Hatta şunu rahatlıkla söylemek mümkündür ki, bu hesabın içinde Türkiye'ye «ayrıcalıklı» bir önem yüklenmektedir. Bunu görebilmek için, Afganistan'daki son olaylar üzerine gözlenen gelişmeleri kısaca toparlamak yeter de artar bile.

Türkiye'de harekete geçirilen manivela özellikle çok hızlı çalışıyor. ABD propagandası, bütün dünyada genel bir soğuk savaş yönelimine hizmet ederken, aynı propaganda Türkiye'de kat kat büyütülerek yaygınlaştırılıyor. Hükümet sözcülerinin —hatta Başbakanın— demeçlerinden basın tekellerine, gericiliğin yazılı korosundan TRT'ye kadar uzanan bütün araçlar, mesailerinin büyük bir bölümünü bu yönde harcamaya koyuldular. Türkiye'-

Devamı s. 3, sü. 7'de

Yine devalüasyon geliyor

- Emperyalizme bağımlı kapitalist düzenden kaynaklanan bunalımdan para değerini düşürerek çıkmak mümkün değil.
- IMF dayatmaları sonucunda para değerini düşürmeye hazırlananlar böylece ihracatın artacağını umuyorlar. Oysa ihraç edebilmek için evvelâ üretmek gerekirken, tekelci burjuvazi üretmek olanağına bile sahip değil.

1950'den beri kaçıncı olduğunu unuttuğumuz para değerini düşürme işlemine belki de gazetemiz elinize geçtiği anda tekrar başvurulmuş olacak. Demirel iktidarının bugün açıklayacağı öne sürülen «ekonomik önlem paketinde para değerinin yüzde 50 oranında düşürülmesini nde bulunduğu ileri sürülüyor.

Bilindiği gibi ülkemiz em-

Devamı s. 3, sü. 2'de

Dün Töb-der, bugün Maden-İş, yarın...

Maden-İş yöneticileri tutuklandı

Maden-Iş yöneticileri geçtiğimiz hafta hukuk tarihine tarihine ibret diye geçecek bir kararla tutuklandılar. Kapitalist olsun, sosyalist olsun bütün ülkelerin işçilerinin ortak marşı Enternasyonal'in Maden-İş kongresinde söylenmesinden dolayı «bir sınıfın başka bir sınıf üzerinde tahakküm tesis etmesinin propagadasını yapmak» iddiasıyla sendika yöneticilerinin tutuklanması «demokratik hukuk düzeni»nin işlerliğini ortaya çıkarmıştır! Ülkemizin en büyük sendikaları arasında yer alan bir sendikanın işveren sendikası MESS ile onbinlerce işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandığı sırada, greve hazırlanan sendikanın yönetimsiz

Devamı s. 3 5'de

Tutuklanan sendikacılar teslim olmadan önce toplu halde..

Tekel direnişi yaygınlaşarak sürüyor

Tekel işyerlerinde 21 Aralık günü başlayan direniş yaygınlaşarak sürmektedir.

Bilindiği gibi, 3. MC işbaşına geldiğinden bu yana tekel işçileri üzerindeki saldırılar yoğunlaşmıştır. 2. MC döneminde işyerine yerleştirilen faşistler bizzat Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanının himayesinde saldırılarını yoğunlaştırmışlardır. Bir süre önce Cibali Tütün fabrikasının Baştemsilcisi Sabahattin Çakmak işine giderken faşistler tarafından öldürülmüştü.

Yasalar gereği tolu iş sözleşmesinin azami 1 yıl içinde

Devamı s. 3, sü. 3'de

Tekstil Aydın Şube kongresi yapıldı

- Sendikal çalışmanın üstün bir örneğini sergileyen Kongre'de yönetime aday gösterilen tek liste, üyelerin birlik ve beraberlik anlayışını yansıtan seçimle işbaşına getirildi.

Aydın Tekstil Şubesi, 1. Olağan Kongresi yapıldı. Kongreyi açan Şube Başkanı Osman Karapo, Aydın Tekstil işçilerinin TEKSTİL saflarında örgütlenmek için verdiği mücadeleyi anlatarak, referandum, tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının alınacağını, demokrasi mücadelesinin kararlılıkla sürdürüleceğini vurguladı. Daha sonra söz alan Tekstil Genel Başkan Vekili ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Bulut, tekelci sermayenin ekonomik bunalımın yükünü işçilere, emekçilere çektirmeye çalıştığını, önlem paketleriyle yeni baskı yasalarının, DGM'lerin, toplu kıyımların sergilendiğini belirtti. Tekstil işkolunda yürütülmekte olan toplu iş sözleş-

Devamı s. 3 6'da

Hürcam-İş'in Genel Yönetim Kurulu toplandı

- Genel Yönetim Kurulu, toplu sözleşmede izlenecek politikayı saptadı.

DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikasının Genel Yönetim Kurulu 15-16-17 Ocak tarihleri arasında toplanmıştır. Genel Yönetim Kurulu son siyasi gelişmeleri değerlendirmiş ve yakında başlatacağı toplu sözleşmelerin hazırlıklarını gözden geçirerek sözleşme taslağına son şeklini

Devamı sa. 3, sü. 1'de

Yakacak vurgunu büyüyor

Yakacak sıkıntısı had safhaya varmış bulunuyor. İhracattan elde edilen dövizin petrol ithalatına bile yetmediği ülkemizde, yıllardan beri sürdürülen dışa bağımlı enerji faturasının yükünü emekçi halk ağır bir şekilde ödüyor.

Önceki yıllarda kış, özellikle köylerde ve gecekondu bölgelerinde kendini tüm acımasız soğuğuyla hissettirirken, artık bu yıl yakacak sorunu kentlerin kaloriferli dairelerinde kendisini duyuruyor.

Ecevit'in başbakanlıktan ayrılırken, kış için gerekli önlemlerin daha geçen yıldan alınmış olduğunu söylemesine ve Demirel'in 100 günlük reçetesinde yakacak sorununa ağırlık verildiğini bildirmesine rağmen, halk soğuktan kırılıyor ve insanlar artık yollarda değil, evlerinde soğuktan donarak ölüyorlar.

Yakacak sorunu böylesine vahim boyutlarda, ama karaborsacılar, kodamanlar ve torpilliler için böyle bir sorun yok. Öte yandan resmi makamların da böyle bir derdi yok. Düzen vurgun düzeni, talan düzeni. Ve halkın temel ihtiyacı olan yakacak üzerinden büyük vurgunlar gerçekleştiriliyor.

Dün, «mazot vardı da içtik mi?» diyen Demirel, bugün yakacak sıkıntısı karşısında kışın çok soğuk geçtiğini, ama gerekli önlemlerin alındığını söylüyor. Kışın soğuk geçeceğini bilmek için kahin olmak gerekmiyor elbette. Ya alınan önlemler neler?

İstanbul'a nihayet günlerden sonra fuel-oil gönderiliyor. Ve milyonlarca işçinin, emekçinin yaşadığı ve çalıştığı kente gönderilen fuel-oil 20 bin ton kadar. Yani son derece yetersiz. Ve bu fuel-oil geldiği saatte yokoluyor. Dağıtımdan sorumlu resmi yetkililer hesap veremiyorlar, demeç vermeleri yasaklanıyor. Çünkü gelen fuel-oil hatır-gönül, eş-dost derken halka değil, kodamanlara, torpillilere dağıtılıyor.

Öte yandan odun-kömür fiyatları yıldırım hızıyla yükselmeye devam ediyor. Odunun çekisi bin lirayı bugünden aştı. Kış sonuna kadar ne olacağı, daha doğrusu ne kadar yükseleceği belli değil.

TRT, sorumsuzluğu had safhaya ulaştırdı

Doğan Kasaroğlu, Musa Paşayı aratmıyor!..

Gerici kadrolaşma hareketini tamamlayan D. Kasaroğlu, reklamlardan haberlere ve anma programlarına kadar tüm yayın faaliyetlerinde devlet televizyonunu bir yalan makinası ve gericiliğin borazanı olarak kullanmaya çalışıyor. Dolayısıyla da suç işliyor.

Hükümetin ayak izlerine ilk rastladığımız kurum TRT oldu. Faşistler hızla görev başına getirildiler. Sonra da programların niteliği değişmeye, yalan haberler birbirini kovalamaya başladı. Haber programlarda ülkemizin meşhur anti-komünistleri ve halk düşmanları bir bir boy göstermeye başladılar.

Örneğin: Ülkemizde Amerikan tipi sendikacılığın temellerini atanlardan Seyfi Demirsoy, bunca yıl unutulduktan sonra, Müdür'ün yardımıyla televizyon ekranlarına çıkarılarak anıldı. Burjuvazi, bu sadık uşağına karşı gecikmeyle de olsa görevini yerine getirirken, işçiler ve emekçiler de bu vesileyle Seyfi Demirsoy'ur arkasından bir kere daha «rahmet okuma» olanağını elde ettiler.

12 Mart faşizminin TRT bülbüllerinden Metin Toker de yeni TRT yönetimi sayesinde ekranlara çıkma fırsasına tekrar kavuştu. Kerameti CIA'dan menkul bu sinik işbirlikçiye, anti-komünist ve halk düşmanı heze-

Devamı s. 3, sü. 5'de

gedik

NIHAYET!

Ankara'da hava kirliliği yüzde 60 azalmış. Yetkililer durumdan memnun olduklarını açıkladılar ve bu başarının yakıt yokluğu sayesinde elde edildiğini belirttiler.

Bu gidişle başarının yüzde yüze varacağı anlaşılıyor ya, o temiz havayı soluyacak adam kalırsa!

taşı

Enternasyonal Dayanışmanın Seçkin Bir Örneği

Refik EVREN

Afganistan devrimine karşı ABD emperyalizmin n, Pekin gericiliğinin ve işbirlikçi Pakistan yönetiminin Afganistan'daki feodal gericilikle birlikte örgütlediği karşı-devrim hareketini önlemek, Afganistan'a yönelik komployu boşa çıkarmak amacıyla Sovyetler Birliği'nin meşru Afgan yönetimi tarafından yardıma çağrılması ve karşı-devrim hayallerinin sönmesi, emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin dünya çapında yoğun bir anti-Sovyet ve anti-komünist kampanya başlatmasına yol açtı.

Beyaz Saray'da planlanan ve emperyalist haberleşme tekelleri aracılığıyla, uluslararası gericiliğin tüm borazanlarıyla birlikte gürültülü bir koro halinde yükseltilen bu kampanya hâlâ bütün şiddetiyle sürüyor.

Bu arada ABD emperyalizminin ve Pentagon militarizminin önde gelen adamları Pekin'i üst-üste ziyaret ederek ABD-Çin işbirliğini de güçlendiriyorlar.

SSCB ile Afganistan arasında, emperyalizme karşı gerçekleştirilen bu uluslararası dayanışmayı karalamak için yükseltilen hayasız ve ikiyüzlü kampanyanın Türkiye'deki alkışçıları da az değil.

Türkiye'de de körüklenerek sürdürülen bu kampanyanın başını **faşist MHP ile Maocu TİP** çekiyorlar. Böylelikle uluslararası düzeyde ABD-Çin işbirliğinin ne denli gerici emellere hizmet ettiği, Türkiye özelinde çok daha çarpıcı bir şekilde anlaşılıyor. Maccular, Türkiye'de en azılı ABD işbirlikçisi olan faşist milliyetçi hareket ile olan kaçınılmaz kader birliklerini sergiliyorlar.

Hergün gazetesi ve **Aydınlık** gazetesi, Sovyetler Birliğine, proletarya enternasyonalizmine, halkların uluslararası yardımlaşmasına ve dayanışmasına, devrimci rejimlerin emperyalizm önündeki işbirliğine karşı azgınca salvolarını sürdürüyorlar.

Başbuğ Türkeş ile Başkan Perinçek aynı kutsal noktada buluşuyorlar. Hergün'ün Taha Akyol'u, Tercüman'ın Nazlı Ilıcak'ı, Rauf Tamer'i, Ahmet Kabaklı'sı, Ergun Göze'si, dönek Özyörükü ile Aydınlık'ın emperyalist uşağı kalemşörleri aynı kaba pislemek konusunda birbirleriyle yarış ediyorlar. Aydınlık, 12 Mart'ın faşist generallerinin özel demeçlerine çarşaf çarşaf yer veriyor.

Bu konuda Türkiye burjuvazisinin tüm hayasız temsilcileri ile Maocu kafadarları **anti-komünizm ve anti-sovyetizm** çizgisinde bir kez daha buluşuyorlar.

TRT ekranlarında, gerici-faşist gazete sütunlarında alabildiğine edepsiz, alabildiğine **riyakâr yayınlar**, kasıtlı, çarpık ve **yalan haberler** pervasızca sürdürülüyor.

Yukarıda sözünü ettiğimiz karşı-devrimci güçlerin ve onların sözcülerinin şamataları anti-komünizmin olağan yansımaları olarak alınmalı.

Ama bunlar dışında, anti-komünist olmayan ve pek çok iç ya da dış politika sorununda ilerici, demokrat, ya da anti-emperyalist olarak tanınmış kimseler var kı ,onların da kendilerini sözkonusu gerici kampanyanın etkisinden kurtaramadıkları gözleniyor.

Bazı ilerici ve demokrat kişileri böylece emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin değirmenine su taşıyacak bir köşeye sıkıştıran faktör nedir?

Bu sorunun en yalın cevabı, hiç kuşkusuz ki sözkonusu bazı ilericilerin düşünce yapılarına egemen olan küçük burjuva milliyetçiliğinin ne denli güçlü olduğudur.

Bu güçlü **milliyetçi motiflerden** kendilerini kurtaramayanlar, pekçok sorunda ne denli demokrat, ilerici, yurtsever ve anrti-emperyalist konumda olurlarsa olsunlar, ideolojik ve politik bir ayıraç niteliği taşıyan böyle bir önemli uluslararası olayda **son derece ters** konumlara düşmüşlerdir.

Afganistan ile SSCB'nin emperyalizm ve ülkedeki karşı-devrim önündeki dayanışmasını solculuk ve ilericilik adına, anti-emperyalistlik adına kınamak ve bu denli açık seçik bir konuda bile yanlış ya da tutarsız konumlara düşmek gerçekten ibret verici bir durum. Örneğin genel olarak solda yeralan, ilerici ve demokrat olarak tanınan bazı yazarlar Afganistan konusunda olumsuz noktalara sürüklenmekten kendilerini kurtaramamışlardır. Bunlardan çoğu, **birgün bizzat kendilerinin bile utanacakları** yazılar yazmışlardır.

Düşününüz ki, Afganistan gibi dünyanın en yoksul ülkelerinden birisinde devrimci, demokratik ve anti-emperyalist güçler tarafından bir devrimci atılım gerçekleşiyor. Devrimci yönetim, ülkede anti-feodal demokratik ve halkçı dönüşümleri gerçekleştirmeye vakit bulamadan, ABD emperyalizminin güdümünde bir gerici başkaldırı organize ediliyor. Karşı-devrimin bastırılması gecikince, yönetim içinde anlaşmazlıklar başgösteriyor, çeşitli değişiklikler oluyor, ama egemen Afgan devleti onun meşru organları sürekliliklerini ve meşruiyetlerini koruyor. SSCB birlikleri ise bu meşru organların çağrılısı olarak emperyalizmin ve yerel feodal gericiliğin komplolarına karşı yardıma çağrılıyor.

İlericilik adına bu yardıma karşı çıkanlara soruyoruz: Afganistan yönetimi ne yapmalıydı? Karşı-devrime **kuzu kuzu teslim mi olmalıydı?** Afganistan'daki karşı-devrim emperyalizmden ve emperyalist komplolardan kopuk bir olay mıydı? Bizzat halk düşmanlarının elebaşlarının da itiraf ettikleri gibi, karış-devrimci güçler Pakistan kamplarında CİA ajanları tarafından eğitilirken, Afgan yönetimi buna seyirci mi kalmalıydı? SSCB yönetimi, meşru ve egemen Afgan yönetiminin kendisinden istediği yardım ve dayanışmayı Afgan halkından ve devriminden esirgemeli miydi? Yani emperyalizm ve işbirlikçi feodalizm, elini kolunu sallaya sallaya Afgan devletini ele mi geçirmeliydi?

Şayet öyle olsaydı Afganistan konusunda rahatlıyacak mıydınız? Öyle olsaydı Afgan halkı mı ilerleyecekti? Öyle olsaydı dünya devrimci süreci yeni bir kazanım mı sağlayacaktı? Öyle olsaydı emperyalizm mi gerilemiş olacaktı? Öyle olsaydı, SSCB, emperyalizme karşı uluslararası dayanışma görevini yerine getirmiş mi olacaktı?

Bütün bu soruların cevabını vermeniz gerekir. Sizlerin ileri sürdüğünüz «bağımsızlık» kavramı soyut ve kof bir şey olmaktan ileri gidememektedir. Sizlere göre, ABD'nin düzenlediği karşı-devrimci komplo başarıya ulaşsaydı, ve şimdi Afganistan'da bir karşı-devrimci, ABD işbirlikçisi hükümet kurulsaydı Afganistan **bağımsız** olacaktı, ama her ne hikmetse gene size göre Afganistan'ın egemen ve meşru devletinin çağrılısı olarak gelen SSCB yardımı, ülkenin bağımsızlığını ortadan kaldırmıştır. Bu tür mantıkla emperyalizme karşı tutarlı olmanız mümkün müdür?

Yakın tarihten iki örnek verirsek olayı anlayamayanların ne denli bir yanılgıya düştükleri daha iyi açığa çıkar.

1930'ların başlarında İspanya'da komünistlerin, sosyalistlerin ve radikallerin oluşturduğu meşru Cumhuriyet hükümetine karşı, Nazi emperyalizminin işbirlikçisi Franko'ya bağlı faşist güçler karşı-devrime kalkıştıkları ve Hitler ile Mussolini'den her türlü desteği alarak ülkeyi kana boyadıkları sırada, **o iç savaşta,** şayet dünya güçler dengesi ve çeşitli koşullar elverseydi ve SSCB yönetimi İspanya hükümetine yardım için güçlü askeri birlikler gönderseydi, **İspanya'nın bağımsızlığı çiğnenmiş mi olacaktı?** O günün koşullarında SSCB, enternasyonal dayanışmasını doğrudan askeri birlik gönderme düzeyine yükseltemediği için, faşistler iktidara geldiler ve 40 yıl süreyle İspanya halklarına kan kusturdular. Sizlerin mantığına göre, İspanya Cumhuriyet yönetimi şayet böyle ileri düzeyde bir Sovyet askeri desteğiyle karşı-devrimi bastırsaydı bağımsızlığı elden giderdi; ama, önce Nazi, sonra da ABD işbirlikçisi Franko faşizmi 40 yıl egemen olunca, İspanya'nın bağımsızlığı korunmuş oldu.

Ya da şu varsayımı bir an için düşünelim:

Örneğin, Küba devriminden kaçanlar, CİA tarafından örgütlenip Domuzlar Körfezi çıkartmasını yaptıklarında, şayet sosyalist Küba devletinin bu komployu bastırmaya gücü yetmeseydi ve diyelim ki SSCB'den askeri destek alarak bu komployu önleseydi, sizlere göre Küba'nın bağımsızlığı elden giderdi. Fakat, eskaza gücü yetmediği takdirde Castro yönetimi sosyalist ülkelerden askeri destek sağlamayarak karşı-devrimcilere teslim olsaydı ve orada Amerikancı bir yönetim kurulsaydı, size göre, **böyle bir durumda** Küba bağımsız olurdu. ... ilh... ilh...

Bu sorunları ve örnekleri daha da çoğaltmak mümkün. Ama sizler ne temel (ilkesel) noktaları, ne de somut durumu düşünmeden, Afganistan olayları konusunda görüş beyan ettiniz ve kimlerin ekmeğine yağ sürdüğünüzü —sanırız ki— gördünüz. Bu konuda, yazdığınız satırlar daha uzun yıllar hayalet gibi sizleri kovalayacaktır. Önümüzdeki yıllarda Afganistan'ın nasıl da esenliğe kavuştuğunu, feodalitenin nasıl tasfiye edildiğini, ülkenin nasıl kalkındığını, ulusal gelirin hangi büyük ölçeklerde yükseldiğini, toplumsal refahın ve adil gelir bölüşümünün nasıl da hızla sağlandığını, bizzat gene sizler, yada sizin gazeteleriniz yazmak zorunda kalacaklardır.

İşte o zaman, arşivdeki küflü yazılarınızı çıkarıp okumaya cesaret edebilecek misiniz? Afganistan'ın bağımsızlığının nasıl da korunmuş olduğunu, bölgede emperyalizmin nasıl gerilediğini kabul edecek misiniz? Ve uzak olmayan o günler geldiğinde acaba kaçınız yürekli bir özeleştiri yapma alçak gönüllülüğünü gösterecek.

Bu soruların da cevabını önümüzdeki yıllarda alacağız. Biz sabırlıyız. Sabrımız bilimden, doğrulardan ve gerçeklerden kaynaklanır. Bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi yolumuzu aydınlatmaktadır. Ve işçi sınıfı enternasyonalizminin yeni yeni başarılarından gurur duyuyoruz. Enternasyonalist dayanışmanın güçlenmesini kıvançla, coşkuyla izliyoruz. Bunun bir parçası olan SSCB-Afganistan dostluğunu, dayanışmasını destekliyoruz.

AMERİKAN SAFSATASI

A. Hamdi KARSU

Afganistan'da emperyalizmin tökezlemesi, dünyanın dört bir yanında ve ülkemizde, gericileri öfkeden çılgına çevirdi. Dizginlerinden boşanmış bir öfke ile sosyalist sisteme saldırıyor ve kendi ülkelerinde sınıf tahakkümünü koyulaştırmanın yolunu arıyorlar. Bu fırsatı kaçırmamak için çırpınan burjuvalardan bir bölümünü de ülkemiz barındırıyor.

Bazı tekelci işletmeler yanında Tercüman gazetesinin de patroniçesi olan Nazlı Ilıcak Afganistan'daki enternasyonalist dayanışmaya değer biçen emekçi sınıf güçlerimizi, onların siyasal ve demokratik kuruluşlarını, bu tutumlarından dolayı kınamaya yelteniyor. 16 Ocak günlü yazısında özetle şunları söylüyor: «Afganistan olayları bir çok çirkin suratı millete yansıtan ayna vazifesi görüyor... Afganistan işgali, kara vicdanları ve iğrenç suratlarıyla Sovyet uşaklarını iyice görmemize yardım eden bir aynadır. Bu hakikat aynasında Behice Boranların, Kemal Türklerlerin, DİSK'in, TÖB-DER'in, TSİP'in gerçek şahsiyetleri ortaya çıkıyor.»

Amerikan piyadelerine Karaköy genelevlerinin yasaklanmasından buyana çok öfkeli olan işbirlikçiler, fırsat buldukça içyüzlerini açığa vurup iştahlarını dile getirmektedirler. Bölgede siyasal iklimin sertleşmesini de bu yönde bir fırsat olarak değerlendiriyorlar.

Olabilir. Amerikancıların her zaman diri tutmaya çalıştıkları hevesleri bizi ilgilendirmemektedir. Onlar, emperyalizme bekçi köpekliği etmek için zevkli bir yarış içinde olabilirler. Ancak, bu işbirlikçiliklerini örtbas edebilmek için yurtsever güçlere saldırmaları hoşgörülemez. Dünyadaki bütün yurt hainlerine Amerika'da bir iş ve barınak sağlandığını ve sağlanacağını umarak kendi gönüllerini hoş tutsalar bile Türkiye'de soyup soğana çevirdikleri işçi ve emekçi sınıfları «ahmak» yerine koyamıyacaklarını bilmeleri gerekir.

Kimdir bu Nazlı Ilıcak ki, Amerikancılığına ve emperyalizm uşaklığına bakmaksızın sosyalistlere dil uzatabilmektedir. Üstelik bunu, bağımsızlıktan, yurtseverlikten nasibi olan biri imiş gibi yapabilmektedir. Her somut olayda Amerikancılığını binlerce kez kanıtlamış birinin, sosyalistleri yurt sevgisinden yoksun gösterme cüreti nereden doğmaktadır?

Nazlı Ilıcak'ın en «duyarlı» noktalarıdan biri Batıcılığı ve Amerikancılığıdır. Türkiye'nin bağımsız olamıyacağını ve esasen günümüzde bağımsız olmanın mümkünatının kalmadığını defalarca söylemiş ve yazmıştır. Kaldı ki bunu söyleyip yazmasına da hiç gerek yoktur. Sahibesi olduğu şirketlerin, müdahaleci bir çok ABD şirketiyle gizli-açık ilişkiler için de olduğunu bilmiyen yoktur. Dahası, bu patroniçemizin bir vatana ve vatan sevgisine de ihtiyacı yoktur. Çünkü hayat felsefesi, «daha çok kâr» düsturundan bir adım ileriye gidememiştir. Paraya ve altına bağlılığı bilindiğine, paranın ve altının da vatanı olmadığına göre, Nazlı Ilıcak'ın hainliğinin de anlaşılır nedenleri vardır. Zaten şu sözler de kendisinindir: «... Bağımsızlık adına yapılan yabancı sermaye düşmanlığı, NATO aleyhtarlığı, 'antiemperyalizm savaşımları' ideolojik safsatadan ibarettir. Bu tip davranışlar memleketi İmam Humeyni ilkelliğine düşürür sadece.»

Görüyorsunuz değil mi, bağımsızlık türküsünü mırıldanan kedinin günahını. Nerede bir bağımsızlık hareketi varsa, orası bu bayan yazar için yaşanılası bir yer olmaktan çıkmaktadır. Bunda haklıdır da çünkü, kendisinin böylesine pervasız olabilmesinin, hatta soluk alabilmesinin, Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı sayesinde mümkün olduğunu, benden ve sizden çok daha iyi bilmektedir.

Emekçilerin yurtseverliğini «çirkinlik» olarak göstermeye çalışan Nazlı Ilıcak, «Afganistan aynasında» kendi yüzünü görmemişse bu, süründüğü Amerikan pudrasındandır. Hopa-Sarp karayolunu açtırmamayı sosyalizme karşı bir «güvence» sayan ilkel burjuva kafasının bu «sevimli» tipine, dünyanın neresinde bir bağımsızlık varsa, onda baş rolün sosya-

İŞTE KAPİTALİZM

Ürettiğimize el koyanlar hayatımızı da çalıyor

İnsan ömrünün uzaması toplumsal gelişmenin bir gösterisi olarak kabul edilir. Geri ülkelere göre, gelişmiş kapitalist ülkelerde insan ömrü daha uzundur. Ancak ortalama insan ömründe gerçek uzama sosyalist ülkelerde açıkça gözlenmektedir. İnsan mutluluğunu amaçlayan ve bunun maddi koşullarını getiren sosyalist toplumda, insanların yaşama koşulları sürekli olarak daha ileri düzeye ulaşmaktadır. Bunun sonucunu Sovyetler Birliği'nde görmek mümkündür. Devrim öncesi ortalama insan ömrü 32 yıl iken, 1926'da 44'e ulaşmış ve 1960'larda 70 yıl oluştur. Ve bugün Sovyetler Birliği insan ömrünün en uzun olduğu ülkelerin başında gelenler arasındadır.

Ülkemizde yetersiz beslenme, sağlık, eğitim ve ağır çalışma koşulları insanların ömrünü zamanından önce tüketmektedir. Bütün ömnrü boyunca ağır koşullarda çalışan milyonlarca insan emekli olduktan hemen sonra ölmektedir. Emekli olduktan sonra bir-iki yıl yaşamak adeta şanstır. Ölmeyenler içinse emeklilik yaşayan ölülük halidir, hem vücut tükenmiştir, hem de toplumsal olarak ölüdürler bu düzende.

Geçtiğimiz günlerde basında yer alan haberlerde Türkiye'de yaklaşık dört milyon kalp hastası bulunduğu yer aldı. Yani ölen her beş kişiden birisi kalp hastası. Tıp adamlarınca yapılan açıklama ise yukarıda yazdıklarımızı bir kere daha doğrulamaktadır. Kalp hastalıklarının özellikle ülkemizde yaygın olduğunu belirten tıp adamları, mevcut beslenme bozuklukları ve ülkemizdeki çalışma koşullarının dünya standardlarının altında olmasının kalp ve göğüs hastalıklarının çoğalmasına yol açtığını söylemektedirler.

Çağatay Anadol — Bakış

Geleceğin çizgileri

12 Mart faşizm döneminin parlamentoya verdiği işlev, döneminin baskıcı niteliğine «hukuksal» zemin hazırlamaktan ibaretti. Faşizme «hür demokratik rejim» örtüsü sağlamak, iktidar kadrolarının bir kısmını kendi bünyesinden çıkarmak, parlamentonun diğer görevlerindendi.

Parlamentonun bu işlevi, zamanın büyük partileri AP ve CHP'nin ittifakıyla hayata geçirildi. CHP geleneklerine uygun olarak «devleti kurtarmak» misyonuna tekrar sarılan İsmet Paşa, Anayasanın kuşa çevrilmesi dahil, döneminin bütün rezilliklerine partisini ortak etmişti.

12 Mart döneminde, demokrasi ve özgürlük için CHP'den yükselen sesin başını Ecevit çekti. Emekçi kitlelerin özlemleri doğrultusundaki bu tavır sayesinde Ecevit, hem partinin başına gelebildi, hem de 1973'te büyük bir seçmen desteği sağlamayı başardı. CHP'nin 1977'de daha da büyüyen seçim başarısı ise özgürlüklerin savunulması doğrultusunun parti politikasına egemen olmasında, MC gericiliğine karşı kesin tavır alınmasında aranmalıdır.

Sömürüye dayanan toplumların egemen sınıfları bunalımlara mahkumdur. Ama bu bunalımların geçiştirilmesi için getirilen baskı dönemleri birbirine benzemez, aynen tekrarlanmaz. Gerek bunalımın derinlik derecesi, gerek demokrasi güçleriyle, gericilik güçleri arasındaki iç ve dış dengeler baskı rejiminin özünü ve görünümünü değiştirebilir. Bu yüzden 12 Mart'ın aynen tekrarlanma ihtimalinden söz etmek yersizdir. Ama, sonun nasıl bağlanacağı belli olmamakla birlikte, benzerlikleri de gözden uzak tutmakta yarar var.

Tekelci burjuvazi 12 Mart'takinden daha ağır bir bunalımın içindedir. Bunalımı nasıl geçiştireceğini çözememiş olmasına rağmen rejimin baskıcı karakterini artırma gereğini uzun zamandır haykırmaktadır. Muhtıra verilmiştir. Ve bu sefer «devleti kurtarmak» için İsmet Paşalığa Ecevit soyunmuştur. Şimdilik AP ile baskı yasalarının çıkartılması konusunda bir işbirliği yürürlüktedir. Adalet Partisi, CHP'nin görmek istediği gibi burjuva liberal karakterde bir parti olmadığı için, böylesi bir işbirliği CHP'den, CHP'lilerin umduğundan çok daha fazlasını gericilik adına talep edecektir. MHP azgınlığının sürmesi ve kumandanların güdümünün artması, CHP'ye bu taleplerin de karşılanmasını dayatacaktır.

12 Mart veya benzeri bir rejim mukadder değildir. Ama sonuç ne olursa olsun, bu politikasıyla CHP kendisine destek olmuş kitlelerden soyutlanacaktır.

Demokratik hak ve özgürlükleri savunma doğrultusunda tavır alan CHP sol kanat milletvekilleri ise CHP'li olsun olmasın demokrasi saflarında yer alanların sempati ve desteğini kazanmaktadır.

Günümüzün gelişmeleri gelecekteki siyasi manzaranın da kaba çizgilerini belirliyor. Bilimsel sosyalist platformda başlatılan saflaşma bir yandan demokrasi mücadelesinin en geniş güçlerini toparlama görevini yerine getirirken, bir yandan da işçi sınıfının siyasi-örgütsel birliği sorununun çözümlenme sürecini hızlandırıcı bir etki doğurmaya adaydır. CHP sağ kanadı sınıfsal konumuna uygun siyasi tercihlere yönelirken, sol kanadı anti-faşist saflaşmadan, demokratik halk cephesinin saflaşmasına kadar uzanacak bir gelişim sürecinde emekçi halk güçlerinin yanında yer almanın emekleme adımlarını atmaktadır.

Bilimsel sosyalist siyasal hareket, anti-faşist saflaşmaya kollektif önderlik etmeye hazırlanırken, demokratik halk cephesine Parti'nin önderliğini kazandırma görevi ile karşı karşıyadır ve bunun üstesinden mutlaka gelecektir. Çünkü bu, işçi sınıfının emekçi halkın kurtuluş sorunudur.

Okurlardan

Çağrı

Ülkemiz ağır ekonomik-politik, toplumsal bunalımların burgacında kıvranıyor. Böylesi bir ortamda tekelci burjuvazi bunalımların yükünü işçi sınıfına, emekçi halka yüklemenin yollarını arıyor. Son politik gelişmeler bundan bağımsız değildir. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve gerici faşist güçlerin kendi çıkarlarına hizmet edecek bir iktidarı işbaşına koştukları şu günlerde, militarist çevreler burjuvazinin çıkmazlarına el uzatarak sopa gücünü devreye sokuyorlar. Bunun amacı açıktır. Zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlükleri budamak, ülkedeki ilerici muhalefetin başını ezmek, işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza kanı, baskıyı, zulmü dayatmak dikensiz bir gül bahçesi yaratmak istiyorlar. Ülkemizi ABD'ye parsel parsel satmak istiyorlar.

Ancak bu planların amacını boşa çıkartmak mümkündür. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve gerici faşist güçlerin oyunlarını bozacak güçler vardır. Bu ülkemizdeki tüm ilerici, devrimci güçlerin birliğinde somutlanmaktadır. İşçi sınıfımızın söylediği gibi, bunalımları burjuvazinin üstüne yıkmak teslimiyetçiliğe ve maceracılığa düşmeden yığınsal direniş ve eylem birliğiyle mümkündür. Faşizmi inine tıkacak, sömürücüleri geriletecek güç bundadır. Bu amaçla Birlik Dayanışma, TSİP, Devrimci Demokraltar'ın oluşturdukları eylem birliği gelecek günler açısından çok önemlidir. Türkiye'deki her ilerici, devrimcinin yapması gerektiği gibi biz Bakırköy'deki ilerici öğretmenler, ilerici kadınlar, ilerici gençler, ilerici liseliler olarak bu eylem ve cephe birliğindeki onurlu yerimizi alıyoruz. Ve tüm ilerici devrimci güçlerin bu eylem birliğine gelmesini yineliyoruz.

Bakırköy'lü
Birlik Dayanışmacılar

Afganistan

Afganistan'da Nisan Devrimi'yle başlayan olaylar şu anda devrimci bir yönetimin başa gelmesiyle devam ediyor. Birleşmiş Milletler Anayasası'na aykırı olmayan bir anlaşma üzerine SSCB Afgan Devrimi'ni korumaya kararlı güçlerle birlikte emperyalistlerin güdümünde olan karşı devrime karşı savaşıyorlar.

Sosyalist SSCB'nin Afganistan'a yardımıyla birlikte, gerici çevreler, emperyalist ülkeler ve Türkiye'deki gericilere hizmet eden gazeteler homurdanmaya başladı. SSCB için anti-propaganda yapan gazetelerde boy boy başlıklar atıldı. Örneğin: «SSCB Afganistan'ı işgal etti, Sivil halkı öldürüyorlar, ikinci bir Çekoslavakya meydana getirecekler» gibi sözler söylüyorlar. Arkasından faşist Ziya Ül-Hak'ın başında bulunduğu Pakistan, İran, Suudi Arabistan, Mısır, İsrail, ABD, Devrimi koruyan güçlere karşı koymaya çalışan karşı-devrimci çetelere silah yardımı yapıyorlar. Televizyonlarda SSCB'yi kınayan bildiriler yayınlıyorlar. Maocular da SSCB'nin İstanbul konsolosluğunu basmaya kalkıyorlar.

Şimdi tüm bunları yapanlara buradan sesleniyoruz.

Toprakları ellerinden alınmış, yıllardır gerici güçler tarafından sömürülmüş ve topraklarını geri almak için yıllardır mücadele veren müslüman Filistin halkına, kimi müslüman ülkeler, neden yardım etmiyorlar? Neden gerici güçler, Filistin halkından topraklarını alan İsrail'e karşı tavır almıyorlar? Neden İsrail'i televizyonlarda kınamıyorlar? Neden?...

Çünkü Filistin halkına yardım edilirse, Filistin halkı topraklarını alırsa, ileride başlarına bela olacağını biliyorlar. İşte bu, gerici güçlerin ikiyüzlülüğünü ortaya koyuyor. Ama SSCB ve Afgan halkı, büyük bir zafer kazanacak emperyalist ve gerici güçlere büyük bir şamar indirecektir

Beşiri Devrimci Demokratları
adına Çiya BERÇEM

Gerçek Sahibi: Ali Kar, Sorumlu Müdür: Hamit Çaylı, Adres: Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İstanbul Tel: 28 27 41 Ankara Bürosu: Kızılırmak Caddesi, Kızılırmak Apt. 36/5 Yenişehir, Tel: 17 28 70 Dizgi: Kitle Gazetecilik Matbaacılık A. Ş. Baskı: Hürriyet Ofset Tesisleri

«Savaş çıkacak» yalanı kasıtlı

Baştarafı s. 1'de

ın işgal eder oldu. Sıradan insanlara «Afganistan'dan sonra sıra Pakistan ve İran'a geliyor» ya da «yakında Türkiye de topun ağzındadır» propagandası habire aşılanıyor. «ABD savaş hazırlığına girişti» veya «İngiltere gemilerini Akdeniz'e gönderiyor» gibisinden sansasyonel haberler (!) manşetlere tırmandı. «Tito'nun bugün-yarın ölmesi halinde Yugoslavya'nın da işi bitik» diye yükseltilen avazeler ve «Demirel komutanlarla savaş hazırlıklarını görüştü» vb. gibi pompalama dedikodular, hep bir şeye, emekçilerin hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırma girişimlerine hizmet ediyor.

Detant geri dönülmez bir süreç haline gelmemiş olsa bile, halkların barış özlemi karşısında dünyanın «çivisini oynatmak» kolay değildir. Koparılan bütün bu gürültüler, içi boş ve kof birer demagojidir. Halkı kandırmak, onun dikkatlerini başka yöne çevirip elindeki lokmasını kapmak içindir. Bütün bunlar bir avuç tekelci parababasının sıkıntılarına çare bulmak içindir.

Dışarda toplumun tansiyonu yükseltilirken, meclisin içinde bir «sessiz» çoğunluk kolaylıkla «iş beceriyor». Sabahlara kadar harıl harıl çalışıp gerici yasada değişikliklerini gerçekleştiriyor. MSP kendi fanatikliğinin «özgürlüğü» için direnirken CHP-AP kolkola vermişler, demokrasi'n'n canına okuyorlar. Halkın sıkıntılarına gelince...

«Umut tankeri Akdeniz'den geliyor» veya «tüpgaz bağlantıları yapıl. bekliyoruz» diye, soğuktan tir tir titreyen yurttaşlara uzatılan «yalancının mumu» ne zamana kadar yanacak belli değil. Ama, belli olan bir şey var ki, o da bu hükümetin, savaş yaygaraları arasında bazı adımları atmayı başardığı, demokrasinin canına okumak için hayli mesafe katettiğidir.

Halk kitlelerini afyonlamanın verdiği rahatlıkla CHP'li İrfan Özaydınlı ile AP'li faşistlerden Ali Elverdi aynı gerici yasa önerisine imza atabiliyorsa tehlikenin büyüklüğünü görmek gerekir. Görmek de yetmez. Gericiliğin ve emperyalizm işbirlikçiliğinin propagandasına karşı, bütün yollardan mücadele etmek, emekçi yığınların kendi sınıf çıkarlarına dönük bilincini sürekli sıcak tutmak gerekir.

Dünya, gericiliğin kopardığı yaygara ölçüsünde sıcak değil ama, Türkiye gittikçe ısınıyor. Savaş naralarının gürültüsünden uzak durulmalıdır.

Hürcam-İş'in

Baştarafı s. 1'de

vermiştir. Yönetim kurulu toplantısının son gününde güç ve eylem birliği yapılan Kristal-İş Sendikasının yönetim kuruluyla ortak bir toplantı yapılarak, sözleşmede ortak hareket noktaları belirlenmiştir.

Hürcam-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu son siyasi gelişmeler üzerine basına bir açıklama yapmıştır. Açıklama özetle şöyledir:

«Ülkemizde gelişen son siyasi olaylar işçi sınıfımız ve emekçi halkımız için kaygı verici noktalara ulaşmıştır. Tekelci sermaye kendisinin yarattığı bunalımın faturasını «ücretleri dondurarak» işçi sınıfımıza ödettirmek istemektedir. Öte yandan, ülkemiz üzerinde kapalı kapılar ardında kararlar alınmaktadır. Son olarak ABD ile imzalanan askeri anlaşma halen kamu oyuna açıklanmamıştır.

Yarım milyon işçinin toplu sözleşme döneminde olduğu günlerde sendikalar üzerinde baskılar giderek daha da yoğunlaşmaktadır. MESS'e karşı toplu sözleşme mücadelesi veren Maden-İş Sendikasının Genel Başkanı, Yürütme Kurulu üyeleri ile Bank-Sen, Baysen Sendikalarının Genel Başkanları «komünizm propagandası yaptıkları» gerekçesiyle tutuklanmışlardır. Bu tutuklamanın Maden-İş Sendikasının MESS'le uyuşmazlığa girdiği ana rastlaması, oldukça ilginçtir.

Tekelci sermaye işçi sınıfının mücadelesini kırmak için 3. MC iktidarına istemlerini sunmuş ve hazırlanan hükümet programında bu istemler aynen yer almıştır. İşbaşındaki iktidar «anarşiyi önleme» bahanesi adı altında toplu sözleşme, grev, lokavt ve sendikal yasalarında değişiklik hazırlıkları içindedir. Amaç zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılarak emekçilerin mücadelesini susturmaktır.

Demirel, «demokratik yoldan sorunlara çözüm bulacağız» diyerek işçilerin emekçilerin gözünün içine baka baka yalan söylemektedir. Demokratik örgütlerin kapatıldığı ilericilerin yurtseverlerin birbiri ardına tutuklandığı bir ortamda hangi demokrasiden söz edilebilir!

Anti-demokratik saldırıların arttığı ve faşizm tehdidinin dayandığı ortamda demokrasi güçlerine büyük görevler düşmektedir. Faşizme karşı olan tüm örgütler ve kişiler vakit geçirmeden faşizme karşı bir araya gelmelidirler. Bu konuda olumlu gelişmeler vardır, vakit geçirmeden bu çağrı ve girişimler hayata geçirilmelidir.

Genel Yönetim Kurulu işçi sınıfımıza yönelen anti-demokratik saldırıları kınar, demokrasiye, ekmeğimize, aşımıza yönelen saldırılara geçit verilmeyeceğini belirtir.

Devalüasyon

Baştarafı s. 1'de

peryalizme bağımlılıktan kaynaklanan bu büyük ekonomik sıkıntı içinde bulunuyor. Enerji alanında dışarıya çok büyük miktarlarda (3.5 milyar dolar) yabancı para, yani döviz ödemek zorundayız. Gene dışardan parça halinde ithal edip, burada birleştirmekten, yani montajcılıktan ibaret sanayimiz de büyük döviz ihtiyacı yaratıyor.

Döviz bulmak için paranın değerini düşürme yolu çıkmaz bir yol olmasına rağmen, yapacak başka şeyi olmayan burjuvazi IMF'nin dayatmalarının da sonucunda hep bu yola başvuruyor. Para değeri yabancı paralara göre düşünce, yabancılar açısından mallarımızın ucuzlaması sonucunda onlara satabileceğimiz malların artacağı umuluyor. Oysa gerçek sanayileşmeyi becermesi mümkün olmayan burjuvazi egemenliğindeki Türkiye çoğunlukla tarım ürünleri ihraç ediyor. Bunların fiyatları ise ithal ettiğimiz sanayi mallarına kıyasla sürekli olarak düşüyor.

Ekonomimizin bağımlı olduğu emperyalist ülkeler ise onların ürettiği mallara rakip olacak ürünlerin üretilmesine olanak tanımıyorlar.

Dışa bağımlı sanayimizin nefes borusu döviz kıtlığından dolayı kesilince ihraç edebilecek malı üretmek bile mümkün olmuyor. Üretim yetersizliğinden, kapkaççı kapitalizmden kaynaklanan pahalılık yani enflasyon ise yılda yüzde 80'i bulan bir hızla tırmanıyor. Bu yüzden de para değerinin düşürülmesiyle yabancılar için ucuzlatılmış olan mallarımız kısa zamanda tekrar pahalı hale geliyor ve yeni bir devalüasyonu gerektiren şartlar doğuyor.

Yani kuyruğunu kovalayan kedi misali Türkiye ekonomisi olduğu yerde dönüp duruyor. Bundan çıkmanın da bu düzen içinde yolu yok. Tekelci kapitalizm tasfiye edilmeden ekonomik ve siyasal alanda bağımsızlık sağlanmadan Türkiye bu ekonomik bunalımları hep yaşayacak.

AMERİKAN

Baştarafı s. 2'de

listlere düştüğünü hatırlatmanın gereği yoktur.

Ama, Türkiye'nin de birgün sosyalistlerin başını çektiği mücadele sonucu bağımsız olacağını bir kere daha hatırlayıp, uykusunu kaçırmanın gereği vardır!

Carter «Kara Şubat»tan

Baştarafı s. 1'de

peşindedir ve elçilik işgali olayını bu nedenle kışkırtmayı sürdürmektedir.

İran'a verilecek «ders», yalnızca ona yönelik değildir. Bölgedeki diğer ülkeler de bundan paylarını alacaklardır. Nitekim, ABD büyük sermaye çevrelerinin sözcüsü Business Week'de geçtiğimiz günlerde yer alan yazılarda belirtildiği üzere, OPEC üyelerine karşı «askeri müdahale giderek daha akla yatmaktadır» ve OPEC üyesi Arap ülkelerine böyle bir müdahalede bulunulması halinde, NATO'nun askeri gücü Arap olmayan OPEC ülkelerinin tepkisini kolayca sindirebilecektir!

ABD'nin Ortadoğu planları, Mısır ve İsrail'in de yardımıyla tırmanmaktadır. Bölgenin kuzeyini içinde Türkiye'nin de bulunacağı yeni bir CENTO; güneyini ise gerici Arap emirliklerinin desteğinde Hürmüz Boğazı'nın «korunması» formülleriyle avucunun içine almaya uğraşan ABD emperyalizmi, bu arada bölgede ulus ve din-mezhep ayırımı kışkırtıcılığını hızlandırmıştır. Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Kuzey Yemen arasında gerginlik yaratma çabaları sürmektedir. Böyle bir gerginlik bir yandan Yemen DHC'ne yönelen bir tehditi oluştururken, diğer yandan S. Arabistan'ın ABD emperyalizmine daha sıkı sarılmasını amaçlamaktadır. Yine bu arada İran-Arap ülkeleri ilişkileri özellikle Mısır aracılığıyla kışkırtılırken, geçtiğimiz günlerde Suriye ve Irak'ta görüldüğü gibi ABD, Mısır ve İsrail gizli servislerinin doğrudan yardımı ile mezhep çatışmaları yaratılmaktadır.

Afganistan'da gelişen olaylar, ABD'nin bu ülke ve dolayısıyla bölge üzerindeki hesaplarına ağır bir darbe vurmuştur. Afganistan'ı yeniden yörüngesine çekme ve bu ülkeyi komşu ülkelere karşı saldırı üssü haline getirme girişimleri yeni Afgan hükümeti ve Sovyetler Birliği tarafından boşa çıkartılmıştır. Ancak ABD saldırganlığını sürdürmekte ve Pakistan üzerinden Afgan halkına karşı komplolarını yoğunlaştırmaktadır.

ABD Başkanı Carter'ın «Kara Şubat»lardan, maocu Pekin yöneticilerinin «3. Dünya Savaşı»ndan söz ettiği bugünlerde dünya barışı emperyalizmin ağır bir tehdidi ile karşı karşıyadır, ama dünya barış güçlerinin kararlı mücadelesi savaş kışkırtıcılarına geçit vermeyecektir!

Tekel direnişi yaygınlaşarak

Baştarafı s. 1'de

kullanılması zorunlu olmasına rağmen Sarı Tek Gıda-İş Sendikası aradan 22 ay geçtiği halde sonuç almak istemiyen bir tavır içine girmiştir. Tek Gıda İş Sendikasının işverenle uzlaşması işyerlerindeki faşist canileri yüreklendirmektedir.

Öte yandan, tekel işçileri üzerinde kolluk kuvvetleri yoluyla da baskılar yoğunlaştırılmaktadır. Direniş yapılan işyerleri asker ve polis tarafından sarılmakta, işçiler göz altına alınmaktadır. Geçenlerde işyeri temsilcileri sıkıyönetim tarafından gözaltına alındı.

Tekel işçilerinin faşist saldırılara karşı ve haklı istemleri için verdikleri mücadele terörle bastırılmak istenmektedir. Oysa, olayların tek suçlusu şu anda işbaşında bulunan siyasi iktidar ve Sarı Sendika Tek Gıda-İş'dir.

Öte yandan yazılı bir basın açıklaması yapan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Teşkilat Sekreteri Aydoğan Gezer, işçi hareketi ve sendikal haklar üzerindeki baskıların ve antidemokratik uygulamaların arttığını söylemiştir.

Avdoğan Gezer'in demeci şöyledir:

«Türkiye'de zaten kısıtlı olan işçi hakları büsbütün yokedilmek isteniyor. Yarım milyona yakın işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri sürerken bir çok sendikal ve onlara bağlı geniş işçi yığınları yeni yeni baskılara ve antidemokratik uygulamalara uğratılıyor.

DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasının İstanbul'da Tekel idaresi işyerinde meşru sendikal hakları tanınmadığı ve toplu sözleşme hakkı ortadan kaldırılmak istendiği için 14.000 işçi sendikal özgürlüklerini almak amacıyla demokratik bir mücadele sürdürmektedirler. Türk-İş genel başkanı İbrahim Denizcier'in başkanlığını yaptığı Tek Gıda-İş sendikası söz konusu işyerlerinde çoğunluğu yitirdiği için toplu sözleşme görüşmelerini savsaklamakta, böylece işçiler 22 aydan beridir toplu sözleşmeden yoksun bırakılmaktadır. 275 sayılı yasanın antidemokratik niteliği ve boşlukları yüzünden ve referandum hakkı yasallaşmadığı için DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasına da yetki verilmemektedir. Gıda-İş'i tercih eden işçilerin öncülüğünde, 14.000 Tekel işçisi 3 haftayı aşkın süredir demokratik mücadele sürdürmektedirler. Sorunun tek çözüm yolu DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasına hakettiği yetkinin tanınmasıdır.

Öte yandan MESS ile toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık tutan Türk'ye Maden-İş yöneticilerinin tutuklanması onbinlerce işçinin sendikal mücadelesinin karşılaştığı yeni bir baskıdır.»

Hukuk otoriteleri yasal açıdan bu tutuklamanın hiçbir mesnedi olmadığını açıklamışlardır. Enternasyonal marşı dünyada en fazla tanınan, bilinen ve söylenen ve yüzmilyonlarca emekçinin benimsediği bir marştır. Hatta o kadar ki, artık bir burjuva partisi olan İngiliz İşçi Partisi milletvekilleri bile eskiden kalma işçi gelenekleriyle zaman zaman avam kamarasında bu marşı söylerler. İngiltere Parlamentosunda bile söylenen bir marşın, Türkiye'de tutuklama vesilesi yapılması ibret verici bir nokta. İşçiler kendi sınıf marşlarını kongrelerinde söylediler diye sendika yöneticilerinin tutuklanmasını antidemokratik niteliği bir yana, bu tutuklamanın MESS ile Maden-İş arasındaki mücadelenin uyuşmazlık noktasına geldiği bir zamana rastlaması ilginçtir.

Aydoğan Gezer, Tekel işçilerinin meşru sendikal haklarının tanınmasını ve sözkonusu işyerlerinde çoğunluğu sağlayan Gıda-İş sendikasının bu hakkının demokratik bir referandumla saptanmasını, Maden-İş yöneticileri ile Bank-Sen genel başkanının serbest bırakılmasını istemiştir.

Antifaşist

Baştarafı s. 1'de

büründürülmesi için yoğun çabalar devam ediyor. Çağrıyı yapanlar demokrasi mücadelesinin ortak eylem programını hazırlıyorlar. Bu hazırlıkların yakın bir gelecekte «Demokratik platformun» toplanmasıyla somutlanması bekleniyor. Çeşitli anti-faşist siyasi ve mesleki kuruluşların, demokratik kitle örgütlerinin ve toplumsal yaşamda etkinlik sahibi anti-faşistlerin katılması planlanan platformda, anti-faşist mücadelenin ortak programı tartışılacak ve uygulamaya konulması için gerekli biçimlenmeler oluşturulacak.

Anti-faşist safların en sorumlu taraflarından olmaları gerektiği halde «Üçlü Çağrı»ya hâlâ bir tepki göstermemiş olan bazı kuruluşların bu tavırları süratle değişmek zorundadır. Faşizm tehlikesi kapıya dayanmışsa, siyasi konumları sosyal demokratların fersah fersah ilerisinde olanlara bu tehlikenin ciddiyetini anlatmak gereği bulunması gerek.

Üçlü Çağrı ile faşizm tehlikesine karşı atılmış olan tarihsel adımın, adım olarak kalmaması ve tarihsel bir zafere dönüştürülmesi tüm anti-faşistlerin sorumluluklarının bilincine varmalarına ve bu bilincin gerektirdiği mücadele için kolları sıvamalarına bağlıdır.

Sözü CHP verdi

Baştarafı s. 1'de

dan söylentileri «yalanlamaya», yani gerçeği örtbas edip gizlemeye çalışırken, öbür yandan da suçu CHP'nin ve Ecevit hükümetinin üstüne atmaya gayret ediyor. Gerçekten ortada, hem sahiplenmekten, hem de açığa vurmaktan korktukları bir suç var. Yurt topraklarını ABD'ye kiralamak!...

CHP grubuna mensup 51 milletvekilinin, bu askeri anlaşma hakkında meclis soruşturması açılmasını istemesi, bu partinin genel başkanı Ecevit'i fazlasıyla öfkelendirdi. Ecevit, soruşturma açılması halinde, bazı şeylerin açığa çıkmasından korkuyordu ama niçin korkuyordu?

Ecevit'in neden korktuğu daha sora çok iyi anlaşıldı! Demirel Savunma İşbirliği Anlaşması hakkında yaptığı bir açıklamada, kendi hükümetinin bu anlaşma üzerine zaman ayırıp çalışma yapamadığını, bu nedenle de Ecevit hükümetinin hazırladığı anlaşma metnini imzalamak zorunda kaldıklarını belirtiyordu. Bu, ABD'ye armağan edilen yurt topraklarından birinci derecede sorumlu olanın CHP ve Ecevit hükümeti olduğunu resmen tescil edilmesi idi. Amerikancılığı ile tanınan Demirel'in ise, Ecevit'in hazırladığı böylesi olanaklara dört elle sarılması doğaldır.

AP ve CHP, suçu birbirlerinin üzerine atsalar da, yüklenseler de, yaptıklarını savunacak durumda olmadıklarını kendi sözleriyle ve tutumlarıyla itiraf etmektedirler. Çünkü, ulusal çıkarlara karşı işlenmiş her «suç», hesabı verilecek suçlar kategorisine girmektedir.

CHP'nin ne kadar «milli», neresiyle «milli» ve ne kadarıyla anti-emperyalist olduğunu bozbulanık kavrayanlar bakımından Savunma İşbirliği Anlaşması öğretici olmalıdır.

ABD emeryalizmi ise, bu anlaşmanın kendisine sağladığı olanakları da kullanarak Türkiye'yi soğuk savaş rampasına sürmenin pratiğini gerçekleştiriyor.

TRT

Baştarafı s. 1'de

yanlarını kusmak fırsatı verildi. Daha da verileceği belli.

Yasaklanan sakız reklamları yeniden çocukların önüne sürülmeye başlandı. Böylece TRT, sakız patronlarının küçük müşterilerini yeniden heyecanlandırmayı, ve bu arada ceplerindeki okul harçlıklarını devşirmeyi yeniden becermeyi deniyor. Çocuk yılı de geride kaldığına göre bir sakıncası olmamalı!

TRT, sanırız bu sıra dünyada başka hiç bir televizyonun yapmadığı bir şeyi yapıyor. Sanki insanlık savaşın eşiğine gelmiş gibi uydurma, kaynağı belli olmayan ve yalan olduğu ilk bakışta anlaşılan şeyleri «haber» diye dinleyicinin önüne sürüyor. Faşistlerin adını «saldırganlar» diye değiştirip gizleyen TRT düdüğü «Sol» eylemcilerin adını da «cani katiller» diye değiştirip yargılama görevini üstleniyor. Carter'den daha Amerikancı kesilen TRT, Afganistan olaylarını çarpıtıp verirken, sanki başka hiç bir haber yokmuş gibi, «İtalya'dan gelen soğuk hava dalgasını» ballandıra ballandıra anlatıyor.

TRT halkı açıkça kandırıyor. TRT bile bile yalan söylüyor. TRT kendi başına haber uyduruyor. TRT bazı haberleri halktan gizliyor. TRT güdümlü yayın yapıyor.

Dün Töb-der bugün Maden-İş

Baştarafı s. 1'de

bırakılması da hiç kimseye «tesadüf» olarak yutturulamaz.

Egemen sınıfların ülkemizi içine soktukları büyük bunalımın faturası defalarca belirttiğimiz gibi gene emekçi halkımıza ödettirilmek isteniyor.

Sömürü ve baskıya karşı emekçi halkın direnmesi ancak onun çeşitli örgütleriyle mümkündür. Ekonomik-demokratik örgütlerden siyasi alana kadar yaygınlaştırılması planlanan ve kapatma, tutuklama gibi yöntemlerle yürütülen çabaların hedefi, halkımızın örgütlenmesini engellemek ve onun baskılara karşı direnmesini olanaksız kılmaktır.

Dün TÖB-DER yöneticileri tutuklandı. Ülkemizin en etkin demokratik örgütlerinden olan TÖB-DER'in yöneticileri hâlâ daha bir savcılık iddianamesi görmüş değiller, ne zaman hakim huzuruna çıkacaklarını bilmiyorlar. İşte bugün de Maden-İş yöneticileri tutuklandı. Egemen çevreler emekçi halkın örgütlerini birer birer etkisiz hale getirmek istiyorlar.

Ama işçi sınıfı ve emekçi halk hareketi bu baskıların neyi hedeflediğini bilmektedir. Türk-İş'e bağlı birçok sendika da sıranın kendilerine de geleceğini görmektedir. Demokrasi güçleri birer birer teslim alınmayı beklemeyeceklerdir. Yüzbinlerce işçi lokmasıyla ve özgürlükleriyle bir avuç parababasının pervasızca oynamasına müsaade etmeyecektir. Demokrasi güçleri, demokratik olanakları sonuna kadar kullanarak bu gidişe dur demesini bilecektir.

Tekstil Aydın

Baştarafı s. 1'de

mesinin uyuşmazlık aşamasına geldiğini belirten Mehmet Bulut, konuşmasını, «bur juvazi işçi sınıfına karşı büyük bir saldırı başlatmış bulunmaktadır. Bu saldırıyı püskürteceğiz. Bunun için DİSK ve tüm çalışanlar düzeyinde ortak çalışmalar yapılmaktadır. Siyasi ve ekonomik-demokratik platformda oluşturulacak güç ve eylem birliği burjuvazinin saldırılarını önleyecek tek güçtür. Zafer işçi sınıfının olacaktır» diyerek tamamladı.

Sendikal çalışmanın üstün bir örneğini sergileyen Kongre'de yönetime aday gösterilen tek liste, üyelerin birlik ve beraberlik anlayışını yansıtan seçimle işbaşına getirildi. Seçilen yeni yönetim kurulunda, Osman Karapo tekrar Şube Başkanı olarak görev aldı. Yeni yönetim kurulu, Karapo'nun yanısıra şu üyelerden oluşuyor: Necati Ateş (Başkan vekili), Mustafa Kül (sekreter), Musa Hoşlar, Z. Abidin Yılmaz, Durmuş Akyürek, Raif Ozbahar, Ferat Özdemir, Ziya Erçelik, İrfan Uyar, Mustafa Kartal. Kongrede ayrıca Onur Kurulu, Denetim Kurulu, asil ve yedek üyeleri ile Genel Kurul delegeleri seçildi.

Bilindiği gibi 1600 kişilik Aydın Tekstil fabrikası geçtiğimiz yaz aylarında verdikleri kararlı mücadele sonucunda Teksif'ten ayrılarak DİSK-Tekstil saflarında örgütlenmişlerdi.

Neden Yine

Baştarafı s. 1'de

de ettiğimiz birer bobinle son iki sayımızı —o da 4 sayfa olarak— çıkartabildik. Bu durumda bir dahaki sayımızın akıbeti meçhul.

Bir nokta daha! Burca kıtlığa ve gazetelerin eksik tahsislerine rağmen karaborsadan kağıt bulmak mümkün. Ama tam 50.000.— TL'dan. (O da bugün!) Yani boyalı basının SEKA'dan 8.960.— TL'dan aldığı kağıdın fiyatının hemen hemen 6 misli! Ne ki bizim bu fiyattan —hem de peşin parayla— kağıt almamız mümkün değil. Bu fiyattan kağıt alırsak —o da bu fiyatta kalırsa— gazetemizin fiyatını iki misline çıkarmaktan başka çare yok, ki şu anda bu yola başvurmayıp direnmeye çalışacağız.

Kağıt sorunu konusundaki yardımları nedeniyle Politika ve Demokrat gazetelerine teşekkür ederiz.

Gerçek Durum

nin de bugün, yarın bir «Sovyet istilasına» maruz kalacağı demagojisini durmaksızın pompalıyorlar.

Bu yoldan tansiyon o denli gerginleştirildi ki, aklı başında olarak bilinen kimi büyük günlük gazetelerin manşeteri bile «savaş ne zaman acaba?» diye sorar oldular. Sokaktaki sade vatandaş, nerdeyse MHP'den gelecek saldırıyı unutmuş, savaşa karşı bireysel güvenliğini düşünür hale getirilmiş. Bu kadar olmasa bile, propaganda bu kadarını elde etmeyi amaçlıyor.

ABD'nin Türkiye üzerine yoğunlaşan bu hesabına, burjuvazinin dört elle sarılması için pek çok gerekçe var. Bunların başında, yüzde hesabını yapmaksızın alacağı komisyon ve bu gerginlik ortamından yararlanıp kuracağı baskılar gelmektedir. Emperyalizmin bu yeni «denge» arayışı içinde Türk burjuvazisi, güvenilir bir yer ve uzun vadeli yaşama perspektifi elde edemezse bile, kısa bir soluk molası bulabilir umuduyla hareket etmektedir.

Barış bütün dünyada «ustura ağzındadır» ama Türkiye'de demokrasiyle birlikte ustura ağzına sürüklenmek istenmektedir. Uçkurunu bile Batı'nın yardımı olmaksızın bağlıyamıyan Türkiye egemen sınıfları, demokrasiyi de onun yardımı olmaksızın rafa kaldıramıyacaklarını bildikleri için, aslında pek umursamadıkları İran'ın ve Afganistan'ın kaderini, kendi kaderleriyle ve Amerikan pazarlarında eşdeğer hale getirmek istemektedirler.

Detant'ın döşediği yollarda yürümek, onu kararlıca savunmakla mümkündür. Türkiye'de bu görev, demokrasiyi savunmakla bütünleşmiştir ve halk güçlerimizin önüne bu şekliyle çıkmıştır.

Barışı, uluslararası yumuşama ve güvenliği ve demokrasiyi savunmak için bütün gücümüzle ve bütün güçlerimizle hazırlıklı olmamız gerekmektedir.

Aydınlık'ın Listesini

Baştarafı s. 1'de

«Sovyetlerin Afganistan'a askeri müdahalesi 20. Asrın yüzkarasıdır!» (Hergün 31 Aralık 1979)

1 Ocak 1980 tarihli Hergün: «Afganistan da kızıl peyk oldu!»

Ülkü-Tek genel başkanı Bilal Bahar: «Yeni çarlar Kızılordu'ya dost ve kardeş ülke Afganistan'ı işgal ettirdiler.» (Hergün 5 Ocak 1980)

ÜGD Genel Başkan Yardımcısı Yaşar Yıldırım: «Afganistan Ruslara mezar olacak.» (Hergün 17 Ocak 1980)

MHP Genel İdare Kurulu: «Partimiz Afganistan'daki işgali şiddetle ve nefretle kınamaktadır.» (13 Ocak 1980).

ÜGD Genel Merkezi: «Hainler Rusya'nın Türkiye'yi de işgal etmesini bekliyor!» (Hergün 13 Ocak 1980)

Görülüyor ki, Aydınlık gazetesi sahtekârlık yaparak MHP'yi listeden çıkarıyor. Başka çıkarları da var. Örneğin Metin Toker, Nazlı Ilıcak, Rauf Tamer, Enver Altaylı, Ergun Göze, Mukbil Özyörük, M. S. Arvasi, Taha Akyol...

Sovyetler Birliğine ve sosyalizme karşı ABD-Çin ittifakı gerçekleştiğine göre, Türkiye'de de Maocu-faşist-Amerikancı ittifakı gerçekleşmiş ayıp mı? Değil. Ayıp olan, Aydınlık gazetesinin ayıbını kuma gömmeye çalışmasıdır.

Afganistan

Baştarafı s. 1'de

Afganistan'ı kendi yanına çekmek ve Afgan topraklarını bir saldırı üssü haline getirmek planları bozulmuştur. Ancak ABD emperyalizmi, saldırganlığından kolay vazgeçmeyecektir. Nitekim bunu açıkça göstermektedir. Bu arada emperyalist propaganda alabildiğine azgınlaşarak, «Sovyet tehdidi» yalanı bu defa «Afgan örneği» ile alevlendirmeye çalışmaktadır.

Afganistan'daki gelişmeler üzerine, NATO, AET ve benzeri tüm emperyalist örgütler toplantılar yaparak durumu gözden geçirmektedirler. Emperyalistleri telâşlandıran Afganistan'da bozulan hesaplardır. Ve bunun hırçınlığı içerisinde savaş kışkırtıcılığını alabildiğine artırmakta, Orta-Doğu'da hesapları hararetlenmektedir. Ortadoğu'ya askeri bir müdahale için bahaneler arıyan emperyalizm, Afganistan olaylarını tamamen çarpıtarak, eskiden beri söylediği, «Sovyetler'in petrolü bitiyor, Ortadoğu'ya inecek» yalanını daha da yüksek sesle tekrarlamaktadırlar.

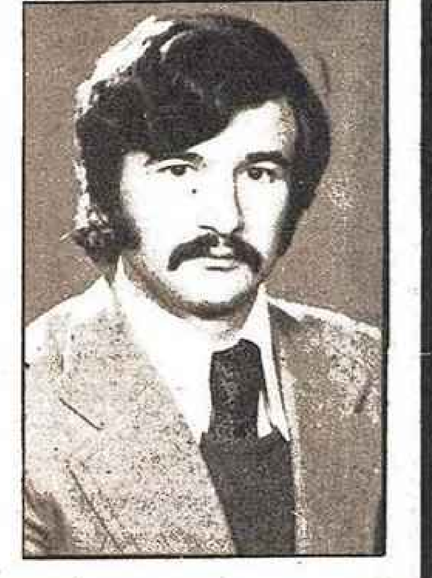
Emperyalist propagandanın TRT'de de çok yakından izlediğimiz Afganistan olayıyla ilgili yalan ve çarpıtmaları sürerken ve emperyalist, gerici, faşist, işbirlikçi ülkeler hep bir ağızdan Afganistan'daki gelişmelere kara çalmaya uğraşmaktadırlar. Ne var ki, tüm dünya halkları bu oyunların farkındadır ve dünya ilerici kamuoyu Afgan halkına düşman girişimlerin karşısında yer almaktadır.

TALAT TEMELİ ANIYORUZ

24 Ocak 1978'de faşistlerce öldürülen, işçi sınıfı sosyalisti yiğit Talât Temel kardeşimizi saygıyla anıyoruz.

Anısı mücadelemizde yaşayacaktır!

Yaşasın Sosyalizm!

Baskılar işçileri sosyalizmi öğrenmekten alıkoyamıyor

S. Arabistan'da işçiler güvenceden yoksun

● «Elinize ayda 30 bin lira geçecek» diye gönderilen işçileri yoksulluk ve perişanlık bekliyor.

● İşçiler, işyerlerinin nazi kamplarını andırdığını belirtiyorlar.

● İşçileri biraz daha döviz uğruna insanlık dışı koşullarda çalışmaya ve yaşamaya zorlayan hükümetler iş güvenliği konusunda hiçbir girişimde bulunmuyorlar.

Fotoğrafta gördüğü gibi, Suudi Arabistan'da işçilerimiz sağlığa elverişsiz odalarda yiyor, içiyor ve yatıyorlar.

Suudi Arab'stan'daki işçilerden gazetemize mektup üstüne mektup yağıyor. Binbir umutla iş bulmak için kavurucu sıcaklara aldırmadan g'den işçilerimiz, yazdıkları mektuplarda son derece perişan duruma düşürüldüklerini, sefil bir hayata itildiklerini anlatıyorlar.

Burjuvazi, döviz ihtiyacını karşılamak uğruna, Avrupa'dan sonra, L'bya, S. Arabistan ve Avustralya'ya kadar işçi göndermeye işine hız verdi. Birazcık daha petrol alabilme uğruna işçilerimizi, hiçbir sosyal güvenl'ğe sahip olmadıkları S. Arabistan'a posta posta göndermeye devam ederken, onların hek ve taleplerine kulak asıldığı bile yok! Bunları bizzat işçiler yazıyor, söylüyorlar. İşte bize en son gelen birkeç mektupta söylenenler:

A.F. Ayseven: Bize, oraya vardığımızda çok kazanacaksınız, ded.ler. Elinize 25-30 bin lira geçecek, dediler. Elim:ze olup olancası 10-12 bin lira geçiyor. Hangi kapıyı çalsak derdimizi anlatamıyoruz. Sefil ve perişan durumdayız. Yasalara göre bir odada iki işçinin kalması gerekiyor. Ama uygulayan kim? Gelmişken geri dönmiyeceğimiz bilindiği için hiçbir eziyet esirgenmiyor. İşyerlerinde yatmak için gösterdikleri yerde koyun sürüsü gibiyiz. Nazi kampları da herhalde ancak bu kadar kötüydü.

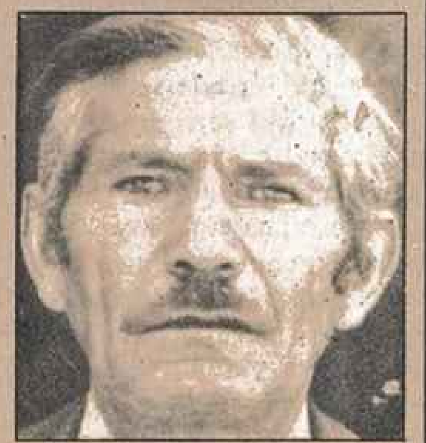
S. Kaya: Hiç de söylendiği gibi değil. Burada işgücü sudan ucuz. Tam manasıyla sömürülüyoruz. Türkiye döviz darboğazını bizim sırtımızda geçmeye bakıyor. Burada es'r gibi çalıştırılıyoruz. Makina işlerini kaba kuvvetle yaptırıyorlar. Bir yıldır çadırda yatıyorum. Yıllık iznimizi kullendırmıyorlar. Ayda 900 riyal alıyorum. Yarısı anca bana yetiyor. Öbür yarısını da Türkiye'ye çoluk çocuğa gönderiyorum. Bir ktirhekten geçtim, boğaz tokluğuna yetmiyor... Şimdi yedi kişinin yattığı bir odaya verdiler beni. Banyo, mutfak arama. Tuvalette yıkanıyoruz. Günde 7 metreküp toprak kazdıktan sonra şöyle azcık dinlenemiyoruz bile. Eğer 7 metrekübü bulamazsa kazdığımız yer, yevmiyemiz kırpılıyor. Nasıl olur? deme hakkımız yok.

M. Altınçınar: Sendikamız yok. Haklarımız için, Türkiye'de yaptığımız sözleşmelerin uygulanması için başvuracağımız yer yok. Sinema, tiyatro, eğlence hiç arama. Şeriat kanunlarında yeri yok! Bunu dersen çok. Ama Gerçek gazetes'ni herşeye rağmen okuyoruz. Sosyalizmi nerde olsak öğrenmemiz gerekiyor çünkü. Bunu engellemeye bile hiçbir başkaldırının yetmeyeceği açık.

H. Öztaş: Bizi getiren simsar herkesten adam başına 30 bin lira aldı. Bu parayı memlekette faizle şurdan burdan borç aldık. Şimdi buradaki rezilliği gördükten sonra dönmek de imkânsız. Çünkü gidince alacaklılar yakamıza yapışacak. Türkiye'de iken yaptığımız kontratlar burda sökmedi. Ücretler'miz yarıya indirildi. Ama derdini diyeceğin yer yok... Yemekleri kendimiz yapıp yiyoruz. Güya yemekhanede yiyecekt'k. Hepsi masal. Yetersiz beslendiğimiz için bu sıcaklar bizi mahvediyor. Bazı arkadaşları güneş çarpıyor. Günlerce ayağa kalkamıyorlar. Ücretleri kesiliyor. Ne yapalım, tahammül ediyoruz. Yurdumuzda işsizlik, yokluk, yoksulluk var. Burda hiç değilse boğazımıza birşeyler giriyor... Gazetenizde bunları yazarsanız memnun oluruz. Bütün arkadaşlar benim durumumda. Yurdumuzdaki tüm sosyalistlere selâmımız olsun!

İşte Suudi Arabistan gerçeği bu. İşçilerimizi, gidin para kazanın, yoksulluktan kurtulun, diye yalancı umutlarla gönderenlerin onlara revâ gördükleri hayatın ne zalim birşey olduğu ortada. Ama işçilerimiz da bilinçleniyor. Kapitalistler, hangi yola başvurursa başvursun yakayı kurtaramıyacaklar. İşçilerimiz, S. Arabistan'da sosyalizmi öğreniyor.

Bayram Sevimli'yi yitirdik

Emekçi Köylü Birliği kurucularından sosyalist köylü önderi Bayram Sevimli'yi geçirdi'ği bir trafik kazasında beyin kanaması sonucu aramızdan ayrıldı.

65 yaşında ölen Sevimli, ömrünün son yıllarında bile sosyalizm için fedakârca çalışmış örnek bir insandı. EKÖB'ün ve sosyalist hareketin örgütlenmesinde yılmaz bir çaba gösteren Bayram Sevimli, emekçi köylüler ve sosyalistler arasında «hoşsohbet ve sözü dinlenir» bir önder olarak tanındı, saygı gördü.

Ülkemizde yeni şekillenen emekçi köylü hareketi, Bayram Sevimli gibi nice saygın önderler yetiştirecektir. Ancak, emekçi köylülerin ve EKÖB'ün bu kayıp nedeniyle üzüntüsü derindir.

Sosyalistlerin, emekçi köylülerin başı sağolsun!

Satütaş'ta zafer işçilerin!

● Sendika işyerinde ileri haklar getiren bir toplu sözleşme imzaladı

● İşçiler, bilinçli ve kararlı bir mücadele sonunda imzalanan toplu sözleşmeyi olumlu buluyorlar.

Satütaş işçileri grev yerinde... Direndiler... Direndiler... Ve zafer onların oldu.

Satütaş işçileri, yiğit ve güçlü d.renişlerin:n sonucunda dize getirdikleri patronla sendikanın başarılı bir toplu sözleşme imzalamasını sağladılar.

Gıda işkolunda «ileri bir sözleşme» olarak nitelenen sözleşme sonucunda işbaşı yapan işçiler sonuçtan memnun. Toplu sözleşme ile sağlanan ekonomik ve sosyal hakları olumlu bulduklarını belirtiyorlar.

DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikası Sakarya Şube Başkanı Arif Baş, basına yaptığı açıklamada, «Satütaş işçilerinin ve sendikacı arkadaşların bilinci ve kararlılığı sayesinde böyle başarılı bir sözleşme imzaladık» dedi.

İşyeri baştemsilcisi Ahmet Tezcan da, direniş ve sonuçları üzerine gazetemiz muhab'rlerinin sorularını şöyle yanıtladı:

● **Sözleşmeyi genel olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?**

İşkolumuzun en iyi sözleşmesi diyebiliriz. Daha önce hemen hemen hiçb'r hakkımız yoktu. Şimdi işverenden oldukça ileri haklar kopardık. Sözleşmeden sonra «böyle bir sözleşmenin yapıldığına inanmak istemeyen» arkadaşlarımız da oldu ki, bu, sözleşmenin ileri olduğu konusundaki nitelemem'zi doğrulamaktadır. İşçi arkadaşlarımızın tümü sözleşmeyi başarılı buldular. Ve bunu, kendi kararlı diren'şleri kadar, sendikanın bir başarısı olarak değerlendiriyorlar.

● **Direniş ve sözleşmeyle ilgili olarak başka söyliyeceğiniz var mı?**

İşçi arkadaşlarımız, kadınlı erkekli yiğit bir mücadele örneği verdiler. Birlikte olmanın verdiği gücü gördüler ve ispatladılar. Böylesine b'rlik halinde ve ısrarlı grevden sonra zaferi haketmiştik!

Sendika şube başkanı, işten atılan altı kadın işçinin durumları ile ilgili olarak da şöyle dedi:

«Sözleşmeden sonraki süre içinde fabrikaya işçi alınması gerektiğinde, öncelik bu arkadaşlara tanınacaktır. Grevden önce işten atılan bu arkadaşlarımızla ilgili anlaşma sözleşmede yer almıştır.»

4 Ocak günü sona eren grev ve yapılan toplu sözleşme sonunda işçiler şu hakları elde ettiler:

— Kıdem tazminatı - İşyerinde 3 yıl çalışan ve 15 günlük bir ihbarla iş aktini fesheden işçilere her çalıştığı yıl için son yevmiyesi üzerinden 30 günlük tazm.nat ödenecektir.

— Yıllık ücretli izinler için işçilere 5000 lira net dinlenme yardımı verilecektir.

— Ücret zammı - (200-220) lira olarak kabul edildi.

— Sendika üyesi işçilere her yıl üç maaş tutarında ikramiye verilecektir.

— Yakacak zammı - Her yıl için net 8 bin lira olarak belirlendi.

— Toplu ödeme - 1 Şubat 1980 tarihinde sendika üyesi işçilere sözleşmeden doğan haklar karşılığında 25 bin lira ödenecektir.

— Aile yardımı - Her ay 500 lira olarak belirlendi.

— Çalışma süresi - 45 saat olup Cumartesi Pazar günleri çalışılmayacaktır.

— Gece çalışması - Sabah 06'ya kadar olan çalışmalar gece çalışması olup saat başına 1,5 lira zamlı ödeme yapılacaktır. Günlük çalışma saatlerinin ilk ve ikinci yarısında 15'er dak:kalık ara dinlenmesi de verilecektir.

TSİP il başkanı Lütfi Özgül, grev defterini imzalıyor.

Balat Mensucat'ta iş kazası

G. Antep muhabiri bildiriyor — Gaziantep Balat Mensucat Yün İplik Fabrikasında, işkazası sonucu Hacı Tangişi isimli işçi kendini dişlilere kaptırarak bir kolunu kaybetti.

Olayı haber aldığımızda, kaza geçiren işçi ile konuşmak için kaldırıldığı Gaziantep Sigorta Hastanesine gittik. Kaza geçiren, işçi Hacı Tangişi olayı şöyle anlattı: «Aslen Maraş'lıyım. Balat Mensucatta on yıldan beri çalışıyorum. Kazanın nasıl olduğunu ben de anlıyamadım. Makinanın olduğu yerde tek başımaydım, sanki birisi beni itiyormuş gibi dişlinin üzerine düşüyorken elimi öne doğru uzattım. İşte o anda baş parmağımla işaret parmağımın arasından dişliler tuttu. Sanki beni içine çekiyor, bense kolumu kurtarmak için boğuşuyordum. Aman yarabbi, bu nasıl iş ...dişliler bu sefer de göğsümden elbisemi tuttu... can havliyle ayaklarımı makinaya dayayarak kendimi geriye attım. Bu arada çığlık çığlığa bağırıyordum. Kendimi geriye attığım esnada dişlilerden kurtuldum. Küçük delikten sesimi duyan arkadaşım da gelmişti. Bana çok uzun gelen bir mücadeleden sonra ancak kurtulmuştum. Bayılmışım...»

Daha sonra sorduğumuz soru üzerine bize şunları söylüyordu: «Patron, Yaşar Erkent, bana, sen burada iyileşmezsen seni helikopterle Avrupa'ya gönderirim, korkma, seni yerde koymam Hacı usta dedi...»

Evet, böyle diyordu bir emekçi kardeşimiz. Hacı ustanın iyi yada kötü olacak tarafı kalmamıştı oysa. Kolu gitmişti, hem de omzundan, bir daha gelmemecesine.

Gerisi, bütün patronların önceleri söyleyip sonra unutuverdikleri sözlerdi. Bugün bir Hacı ustamızın kolunu, yarın Ali ustamızın, ustalarımızın başını, gövdesini yiyecekti kapitalist dişliler. Bu dişlilerin üzerine bir korunak bile yaptırmaz patronlar. Sonra da iş kazası denip geçiştirilir. Bal gibi ihmal, bal gibi cinayet işte!

İş cinayeti sonunda kolu koptu.

Gerçek Konuşalım

REMZİ ÇIĞ

Ölüme Gönderenler

Posta pullarından birinde, römork üstünde düğüne giden köylülerin resmi var. Ve bir de, şiirli, acıklı bir söz: Düğüne mi, ölüme mi?

Bu demek ki, PTT Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Ulaştırma Bakanlığı, römork üstünde yolculuk yapan insanların ölüme gittiğini biliyor. Bu posta pulundaki resim ve sözlerle de köylüleri, emekçileri römorkla yolculuk yapmamaları iç'n uyarıyor.

Ne iyi? Demek köylerdeki insanlarımızın yolcu taşıtlarıyla, örneğin otobüs, minibüs, trenle yolucluk yapma olanakları var! «Hey gidi hey, Türkiye ne günlerden ne günlere geldi! Ama insanlarımız cahil ve kend'lerini boş yere tehlikeye atıyorlar,» d'yeceğiz nerdeyse ya, bir düşününce aklımız başımıza geliyor!

Yahu, kırkta bir gidilen düğünden geçtik, her gün köylerden ellişer ellişer toplanıp hurda kamyonların, her yanı dökülen, şurası burası tellerle tutturulmuş römorkların üstünde pamuk tarlalarına 80 lira yevmiye ile işçi götürülürken bu Ulaştırma Bakanlığı nerde acaba? Hadi d'yelim, bir kereye, bir köyden bir tarlaya hiç bir yetkili yolculuk yapmadı! Peki gazetelerde çarşaf çarşaf çıkan haberlerde mi yetkililere ulaşmıyor? İşçi taşıyan bir kamyon devrildi, şu kadar yaralı, bu kadar ölü var, diye, helesi yaz aylarında gazetelerden manşet eksildiği gün mü var? Ama anlaşılan, ulaşım yetersizliği gerçekte öyle vahim boyutlarda ki, bu haberler Ulaştırma Bakanlığına bir türlü ulaşmıyor.

Gerçek o ki, çalışma güvenliğinin asgarî ölçülerde bile sağlanmadığı bir ülkedir Türkiye. Ve emekçiler, iş kazası, kamyon kazası derken bir de böyle telef ediliyor. Resmen ölüme gönderiliyor, düğün şöyle dursun, işe bile değil!

Ama işin o yanını görmek işlerine gelmez. Çünkü kapitalist, hem de çarpık, emperyalizme bağımlı bir kapitalist ülkede, işçi sağlığı için, iş güvenl'ği için yatırım yapmak bir külfettir. Zaten kredi darlığı yüzünden büsbütün zavallılaşmış işadamlarına, toprak sahiplerine bir de bu masrafı yüklemen'n alemi ne?

Ulaştırma Bakanlığına bağlı PTT Genel Müdürlüğünün yaptığı iş göz boyamak! Ama o cicili pullarla boyanacak göz kaldıysa eğer!...

Bahçelerde çalışanların iş güvencesi yok!

İzmir Bulgurcu'da Sancaklı köyü halkı geçimini kendi küçük toprağından ve ek işlerden sağlıyor. Şu günler, mandalina toplama mevsiminin son günleri. Emekç'ler, kendi bahçe işlerini bitirdikten sonra, büyük bahçelerde ücretli olarak çalışıyorlar.

Gerçek muhabiri, bu işçilerle konuşarak sorunlarını dinledi, dertleşti. İşçiler, yemek için verilen arada bir yandan iyi kötü birşeyler yediler, bir yandan da muhabirimizle söyleştiler.

Daha sonra işçilerden Mehmet Bilgi ve İzzet Yılmaz, arkadaşımızın sorularını birlikte cevaplandırdılar:

● **Konuşmalardan anladığıma göre çoğunuzun küçük bağ ya da bahçesi var. Ama mevsimlik işlerde çalışıyorsunuz. Nedenlerini açıklar mısınız?**

Herkesin birkaç dönüm toprağı var ama çıkardığımız ürünle geçinme imkânımız yok. Bu nedenle yarıcılık yapıyoruz, bahçelere mandalin toplamaya çıkıyoruz bu mevsimde. Geçici pamuk işçil:ği yapanlarımız da oluyor.

● **Mandalin bahçelerindeki çalışma koşulları hakkında bilgi verir misiniz?**

Bahçeler köye oldukça uzak. Sabahları altıda 43 kişilik otobüse 80 kişi doluşuyoruz. İşçilerin çoğu kadın ve kız. Yağmur yağınca iliklerimize varıncaya kadar ıslanıyoruz. Sendika, sigorta arama. Hastalanınca doktor dersen hakeza. Bahçe sahipleriyle, bizi tutan dayıbaşıyla aramızda hiçbir sözleşme yok. Ne iş, ne para verirlerse kabulümüz. Onu da bahçede iş bitince alırız. İş bulduğumuza şükrediyoruz işte. Kısacası bu.

● **Bir çıkar yol yok mu? İş güvencesi için...**

İşte herkese göre bir iş var. Çocuklar, kızlar, mandalinayı topluyor. En uç dallara kadar çıkıyorlar. Dal kırılırsa, çocukların da biryerleri kırılıyor tabii. Bahçe sahibi ise dallar kırıldığı için kızıyor, kazaya uğrayana üzülmüyor yani. Gençler küfe taşıyor.

Kamyon uzak. Yer balçık çamur. İş güvencesi isteriz elbette. Bahçe sahibinden en küçük hak talebinde bulunamıyoruz çünkü. Ama neyi nasıl yapacağımızı pek bilemiyoruz. Yasalar var diyorlar ama bize kadar uzanmıyor. Öbür tarım işçilerinden, emekçilerden farklı değil sorunlarımız. Ve öğreniyoruz; kurtuluşumuz da işçilerin kurtuluşundan ayrı olmayacak!

Haruniye'de faşistler hedeflerine ulaşamayacak

Haruniye — Düziçi Öğretmen Lisesi, kırk yıla yakın tarihiyle olumlu ve olumsuz hareketlere sahne olmuş bir okul. I. MC kurulup da öğretmen liselerine faşist öğretim kadrosu yerleştirildikten sonra kısa bir zaman içinde, üç yüze yakın demokrat ve solcu nitelikli genç, bir gecede don gömlek sokağa atılmış ve öğrenciler günlerce demokrat ailelerin evlerinde perperişan kaldıktan sonra evlerine dağılmak zorunda kalmışlardı.

Faşistler, böylece okulun demokrat yapısını değiştirmişlerdi. Bu sırada demokrasi güçlerinin koyduğu, yağmur altında yapılan görkemli bir miting gerçekleştirilmişti. Böylece de faşist öğretmenler, idareciler Haruniye'den sürülünceye dek sokağa doğru dürüst çıkamamışlardı.

Sonra CHP ağırlıklı hükümet döneminde yüz kadar faşist militan öğrenci okula hiç gelememiş ve okuldan ayrılmak zorunda kalmışlardı.

Şimdi bakan Fersoy'un son tamimi ile bu faşistler de okula geleceklerdir. Öğren'ldiğine göre, geçen yıldan okulu terketmiş olanların dışında iki yıldır okul idaresinin ve öğretmen çoğunluğunun da ılımlı davranışından yararlanarak rahatça okumuş olan 100'ün üzerinde sağcı öğrenci, durup dururken, ama AP azınlık (!) hükümeti kurulur kurulmaz, okulu terketmişlerdir. Bunlar dışarda geçen yıldan okulu bırakanlarla birleşmiş durumdalar. Bu arada dışardan tahrik sonucu olduğu anlaşılan bir saldırı sonunda biri ağır olmak üzere dört öğrenci faşistlerce bıçakla yaralanmışlardır.

Bugünlerde uzak yerlerden okula bazı veliler gelmektedir. Bunlar çocuklarını aramaktadırlar. Çocuklarıysa okulu terketmişlerdir. Öğrenilmektedir ki bunları, okulu terkeder etmez önce, genellikle Hacılar kasabasında sağcıların evlerinde konuk ed'lmekte; sonra Hacılar Ülkü-Bir'de, ÜGD'de topluca barınmaktalar. Evlerden özel olarak bunlar için yapılmış yemekler gelmektedir. Ayrıca, Haruniye'nin doğu yönüne dağ eteğine düşen Alman Binası adıyla anılan bir bina vardır ki mülkiyeti, Hacılar Haruniye'de faşistleri örgütleyen birinindir. Burasının yeni adı KÖŞK'tür. Şimdi oğlunu arayan öğrenci velisine çocuğunu bulması için herkes KÖŞK'ü salık vermektedir.

Güvenilir kaynaklardan edinilen bilgiye göre yerleşim alanlarından uzakça bir yerde olan bu KÖŞK'te sürekli olarak geceleri, bazan da gündüzleri silah atış talimleri yapılmaktadır.

Bir Haruniye'li çarşı içindeki durumu da şöyle anlattı:

«Bunların (faşistlerin) şu yan caddede devam ettikleri bir kahvehaneleri var. Arasıra patlayıcı atılır durur. Allah bilir belki de kendileri atıyor. Çünkü her seferinde patlayıcı kahvenin önüne konur, yalnız camlar kırılır. Sonra, bazan hiç görmediğimiz tip tip insanlar, genç genç yabancılar peyda olur. Bu yabancılar ortalıkta görünmezken varlıklarıyla yoklukları belirsiz olan yerli faşistler, bu tanınmadık misafirler gelince diken gibi, barut gibi olurlar. Gene bugünlerde böyleler.»

Demokrasi güçleriyle, faşist ve gerici güçler arasında çok hassas bir denge gözlenmekte Haruniye'de. Olaylar her an patlak verebilir. Provakasyona gelmemek için demokrasi güçleri âzami dikkati, gerekli uyanıklılığı gösteriyor. İlericiler, faşistlerin oyunlarını boşa çıkarmak için her türlü çabayı gösterdiklerini, faşist saldırılara göğüs gereceklerini ve Haruniye'nin faşistlerce işgal edilmesi yönündeki zorbalığın etkisizleştirilmesi için şimdiden dayanışma içinde olduklarını belirtiyorlar.

Enerji işkolunda kıyımlar had safhada

Örtülü MC'nin işbaşına gelmesinden bu yana enerji bunalımının daha da ağırlaşmasıyla birlikte, işkolu çalışanları üzerindeki baskılar, kıyım uygulamaları da had safhaya vardı. Emperyalizme bağımlı enerji poiltikasının kaçınılmaz sonuçlarından kurtuluşu ilericiler üzerindeki baskıları artırmakta bulan (!?) MC, yetişmiş işçileri, memur ve teknik elemanları faşistlerin «kurtarılmış bölge» ilân ettikleri illere şürmekte ve böylece görevden ayrılmaya zorlamaktadır.

Konuyla ilgili olarak yanlış enerji politikasını açığa çıkarmada ve kıyımlara karşı mücadelede ortak davranmayı gerekli gören DİSK'e bğlı TEK-GES-İŞ, bağımsız Enerji-İş Federasyonu, Yeni Teknik Enerji-İş sendikaları ile TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası ve Enerji-Der yetkilileri ortak açıklama yaptılar. Basın toplantısında hükümetin partizan uygulamaları eleştirilerek şöyle denildi:

«Ağır enerji bunalımının artarak sürdüğü bu dönemde, geri kalan yatırımların aksamasına kalifiye personel eksikliğinin yol açtığı öne sürülüyor. TEK'te hız verilen partizan uygulamalar, enerji sektörünün tümüyle çökmesini getirecek boyutlardadır. Faşist militanlarla işbirliği içindeki ehliyetsiz kişiler, TEK'te üst görevlere getirilerek bunalım derinleşt:riliyor. Ulusal enerji açığımız bakımından çok önemli bir yatırım olan Afşin-Elbistan Santralından ilk etapta 6 mühendis işten atıldı. Köy elektrif:kasyonu faşist kadrolarla dolduruldu. İşyerlerinde MİSK'in örgütlenmes'ne gayret gösterilerek, yetişmiş işçiler, memurlar, teknik elemanlar sürülüyor, istifaya zorlanıyor. İller Bankası işyerlerinde de benzer uygulamaların başlamış olması karşısında Enerji işkolundaki tüm send'ka ve kuruluşlar, bu tür uygulamalara ortak tavır aldı. Başta Sayın Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk olmak üzere, tüm yetkililere enerji sektörünün damarlarının kesildiğini açıklıyoruz. Yetkililer, ülkenin tümden karanlığa gömülmesinin tarihi sorumlusu olacaklardır.»